Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 533
Vineri 5 iunie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Toată atenția muncilor agricole de sezon!

IN PLINĂ ACTIVITATE

Semănată din timp și bine întreținută cultura de floarea-soarelui a gospodăriei de stat Puchenii Mari, regiunea Ploești, este, după cum lesne se poate vedea, foarte bine dezvoltată. In fotografie: tractoristul Kramer Martin, din brigada a III-a executînd mecanic cel de-al III-lea prășit al florii-soarelui.

Vie activitate se desfășoară și în plantația de portaltoi. Priviți în fotografie pe inginerul Neagu Ion, dînd explicații muncitorului Oprea Petre asupra modului în care trebuie executat legatul.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Colectiviștii din Pestra

Au semănat orez pe 150 hectare

Ultimele zile ale lunii mai au marcat noi succese în munca colectiviștilor din satul Pestra, raionul Drăgănești, regiunea Pitești. Este vorba nu numai de lucrările de întreținere a culturilor prășitoare, ci și de lucrările în orezăria gospodăriei.

Oameni cu o frumoasă experiență în cultura orezului, colectiviștii din Pestra au făcut din timp și în această primăvară toate pregătirile terenului, astfel încît cele 150 hectare pentru orez au fost semănate în condiții optime. Interesant de reținut este faptul că gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din satul Pestra este tînără (a luat ființă în luna martie anul acesta) și totuși a putut organiza în așa scurt timp o orezărie de 150 hectare. Explicația — tot pe atît de interesantă — constă în aceea că noii colectiviști sînt vechi cultivatori de orez. In ultimii ani, cînd ei erau membrii întovărășirii agricole, au fost ajutați de organele de partid și cele agricole nu numai să execute lucrările în comun, ci și să cultive orez pe suprafețe care au crescut an de an de la 20 hectare, la 40 hectare și 60 hectare. Condiții au avut și au: terenuri bune pentru orezărie și apa Oltului. Dar, lucrul nu a fost ușor, căci a trebuit ca ei să sape un canal lung de 6 km, pe lîngă serioase lucrări de amenajare a terenului. Cu rîvna care îi caracterizează și cu experiența căpătată în cultura orezului încă de pe timpul cînd erau membrii întovărășirii, orezarii din Pestra au obținut și în primăvara aceasta foarte bune rezultate în muncă. Vorbesc despre acestea nu numai orezari iscusiți ca Zamfir Florea, Cică Ion, Burdea Constantin, Pascu Toma și alții, dar și țăranii din sat și din împrejurimi.

Orezărie pe 150 hectare, într-o tînără gospodărie colectivă, nu este un lucru neinsemnat. Știut fiind că în anii trecuți orezarii din Pestra nu au obținut producții de orez mai mici ca 4.000 kg la hectar, este lesne de înțeles că în acest an, ei vor obține succese și mai mari, care vor contribui la întărirea gospodăriei colective, la asigurarea unor venituri tot mai mari repartizate la zile-muncă.

Buna pregătire a terenului pentru orezărie și faptul că semănatul orezului pe cele 150 de hectare a fost făcut la timp, constituie unul din motivele pentru care colectiviștii din satul Pestra cred că strădaniile lor vor fi încununate cu deplin succes.

Cîteva recomandări privitoare la irigarea sfeclei de zahăr

Ing. VL. IONESCU SISEȘTI
de la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" București

Printre măsurile indicate de Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 în scopul sporirii cantitative și calitative a producției globale de sfeclă de zahăr se numără și aplicarea pe scară cît mai largă a irigării acestei culturi.

Ținînd seama de recomandările Plenarei, un număr sporit de unități agricole de stat și cooperatiste au hotărît să irige anul acesta suprafețe însemnate cultivate cu sfeclă de zahăr. Pentru a le ajuta să obțină producții sporite și de calitate dăm în cele ce urmează cîteva recomandări privitoare la irigarea acestei culturi.

*

In cursul perioadei de vegetație a sfeclei de zahăr pentru rădăcini se deosebesc trei faze diferite în care cerințele plantei față de umiditate sînt deosebite. In prima fază — a creșterii frunzelor — care ține aproximativ pînă la sfîrșitul lunii iunie — consumul de apă al sfeclei este relativ redus fiindcă și plantele sînt mici; în schimb se produc pierderi însemnate de apă prin evaporație la suprafața solului neumbrit de plante. In această fază, nevoia de umiditate este mijlocie.

In faza a doua — a îngroșării intense a rădăcinii — care ține aproximativ toată luna iulie și luna august, consumul de apă al plantelor este maxim. In această perioadă care corespunde tocmai cu cele mai călduroase zile de vară, sfecla de zahăr cere umiditate multă.

In faza a treia — a acumulării active a zahărului — care ține de la începutul lunii septembrie și pînă la recoltare, nevoia de apă a plantelor este determinată de necesitatea păstrării întregului frunziș ajuns la maximum de dezvoltare în faza anterioară. Dacă plantele nu au apă îndeajuns, o parte din frunze cad, fapt care duce la micșorarea acumulării zahărului, iar mai tîrziu la creșterea frunzișului nou care se face pe seama zahărului adunat în plante. In această fază consumul de apă al plantelor este mai mic, iar evaporația la suprafața pămîntului redusă datorită temperaturii mai scăzută; de aceea și nevoia de umiditate este mijlocie.

In țara noastră, sfecla de zahăr găsește condiții favorabile de umiditate în multe regiuni, cum este cîmpia din vestul Transilvaniei, cîmpia cuprinsă între valea mijlocie a Mureșului și Tîrnave, podișul Transilvaniei, partea vestică a cîmpiei Banatului etc. In aceste regiuni, precipitațiile anuale sînt mai mari de 600 mm.

Regiunile cu precipitații sub 600 mm anual — în care este cuprinsă cea mai mare parte din zona de cîmpie a țării — nu asigură în anii obișnuiți cantitatea de apă necesară sfeclei de zahăr, mai ales în lunile de vară cînd planta are cele mai mari nevoi. Aceasta este una din cauzele principale care fac ca în cîmpia Dunării să se obțină producții mici de sfeclă.

Regiunile cele mai secetoase din țară, cu precipitații anuale sub 500 mm, care se găsesc mai ales în sud-estul țării, cum este nord-estul Bărăganului, Dobrogea, sudul Moldovei precum și cîteva zone mai restrînse în sudul cîmpiei Dunării, sînt nefavorabile culturii sfeclei de zahăr din punct de vedere al precipitațiilor. In aceste regiuni irigarea la sfecla de zahăr reprezintă una dintre cele mai importante măsuri care garantează obținerea unor recolte ridicate. Este interesant de știut că în aceste regiuni sfecla de zahăr găsește — exceptînd umezeala necesară — cele mai bune condiții de vegetație, adică soluri foarte fertile și mai ales soare mult care ajută din plin la acumularea zahărului în rădăcini.

Pentru realizarea unei producții de rădăcini cît mai mari și cu procent ridicat de zahăr la sfecla irigată, este necesar să se aplice un regim de irigație cît mai favorabil. Aceasta înseamnă să se stabilească judicios numărul udărilor, data cînd se udă și cantitatea de apă administrată la fiecare udare.

Regimul de irigație variază în funcție de complexul condițiilor naturale; de aceea stabilirea regimului de irigație trebuie să se facă diferențiat pe diferitele regiuni de cultură ale sfeclei de zahăr.

Principalii factori care influențează cel mai mult regimul de irigație sînt precipitațiile, solul și apa freatică.

Deși precipitațiile sînt foarte variabile de la an la an, totuși ele au în general o oarecare regularitate care poate servi la stabilirea dinainte a datelor cînd urmează să se aplice udările. Se știe, de exemplu, că luna iunie este în general ploioasă, iar lunile iulie și august în general secetoase.

Proprietățile hidrofizice ale solului (adică însușirile în legătură cu apa) determină posibilitatea de a păstra apa din precipitații și de a o pune la dispoziția plantelor într-un timp mai lung sau mai scurt. Cu alte cuvinte, însușirile unui sol ne indică ce cantități de apă trebuie date prin irigație și numărul de udări.

Solurile mijlocii, lutoase și luto-nisipoase, înmagazinează cel mai bine apa din precipitații și cea de irigație, cedînd-o plantelor pe măsura nevoilor, într-un timp lung. Aceste soluri pot fi irigate cu norme de udare mai mari și la intervale lungi de timp, ceea ce ușurează irigarea și micșorarea cheltuielilor de producție. Dimpotrivă, solurile mai grele, luto-argiloase și argilo-lutoase, care nu

(Continuare în pag. 3-a)

Pregătiri în vederea campaniei de vară

Cu reparațiile pe terminate

Pentru ca munca de reparații, în vederea muncilor de vară, să se desfășoare fără întreruperi, sectorul mecanic al S.M.T.-ului Tecuci a întocmit un plan grafic pe zile și oameni. Sub îndrumarea mecanicului șef tov. ing. Constantin Popescu, sarcinile au fost împărțite după cum urmează: tractoarele și motoarele se repară sub supravegherea șefului de atelier tov. Mircea Racoviță, iar de mașinile agricole răspunde mecanicul Nicolae Stratulat, președintele comitetului de întreprindere. Merceologul Gheorghe Samoilă, împreună cu șoferul-mecanic Vasile Rotaru asigură stațiunea cu piesele de schimb necesare. La executarea reparațiilor de combine, batoze și secerători-legători iau parte și tractoriștii respectivi. In ce privește tractoarele, în atelierul mecanic al stațiunii nu au intrat decît acele tractoare care, potrivit graficului în iarnă nu li se făcuse decît o revizie sumară.

Munca bine organizată, îndrumată și controlată de conducerea stațiunii, se desfășoară în mod ritmic. In medie pe stațiune, zilnic iese din hală cîte un tractor și o secerătoare-legătoare. La fiecare două zile se termină reparatul a 3 batoze.

In prezent cele 13 secerători-legători sînt reparate, rodate și probate cu snopi de paie. De asemenea, a fost terminată reparația tuturor motoarelor electrice, stabile și tractoarelor folosite ca motoare stabile, ca și a combinelor autopropulsate. Din cele 52 batoze nu mai sînt de reparat decît 12 bucăți. Au mai rămas de reparat și cîteva tractoare; lucrările vor fi gata la 10 iunie.

In munca de reparații, se întîmpină și unele greutăți. Este vorba aici de faptul că baza de aprovizionare nr. 8 din Galați, nu asigură toate sortimentele de piese și materiale de care stațiunea are nevoie. Lipsesc printre altele diferiți rulmenți pentru batoze, ambielaje pentru tractoare K. D., curele ventilator K.D., pinioane pentru tractoarele U.T.O.S. și M.T.Z., diferite șuruburi, precum și materiale, printre care oțel exagonal pentru șuruburi. O notă proastă pentru bază este și faptul că deseori delegații veniți din S.M.T.-uri trebuie să aștepte cîte 2-3 zile pînă să li se livreze piesele și materialele repartizate. Astfel de lipsuri trebuie grabnic lichidate.

L. ION

În raionul Giurgiu...

Odată cu efectuarea lucrărilor de întreținere a culturilor, harnicii mecanizatori de la S.M.T. Băneasa, fac intense pregătiri în vederea bunei desfășurări a muncilor de vară. Printr-o muncă bine organizată în atelierul stațiunii, s-a reușit să se termine de reparat și revizuit toate cele 23 batoze, 21 secerători-legători cît și întregul parc de tractoare. In lucrările de pregătire a utilajului un aport deosebit l-au adus mecanizatorii Aurel Piele, Niculae Dăneț, Gheorghe Preda, Gheorghe Stoenescu și alții. Anul acesta stațiunea a fost dotată și cu 12 combine noi de tipul C-1, pentru conducerea cărora S.M.T.-ul a trimis la școlarizare 15 mecanizatori.

Și cele 3 gospodării de stat din raion: Băneasa, Giurgiu și Arsache, au terminat de pe acum repararea utilajului ce va fi folosit în campania de vară.

...și la S. M. T. Aiud

Intorși în stațiune, mecanizatorii de la S.M.T. Aiud regiunea Cluj, au început repararea inventarului ce va fi folosit la muncile de vară.

Muncind cu vrednicie ei au terminat reparația tuturor secerătorilor-legători, electromotoarelor și dezmiriștitoarelor. Ultimele batoze reparate sînt trecute în prezent la rodaj. Fruntași la reparații s-au situat echipele conduse de mecanizatorii Biriș Ioan și Hirceagă Eronim.

După scrisorile primite de la corespondenții noștri

TRAIAN BARBALATA și ARTIMON ROȘU

Realizările nu sînt pe măsura posibilităților

In cele 28 de comune ale raionului Satu Mare lucrările de întreținere a culturilor sînt în toi. In unitățile socialist-cooperatiste plivitul a fost executat pe cea mai mare parte a suprafețelor semănate cu păioase. Cît privește prima prașilă, aceasta a fost executată, pînă acum cîteva zile, pe aproape întreaga suprafață cultivată cu sfeclă de zahăr (1.077 ha) și cartofi (2.534 ha). De asemenea, puține comune mai sînt în regiune unde pe suprafețele cultivate cu floarea-soarelui să nu se fi dat măcar o prașilă. Din cele 9.772 ha cultivate cu această prețioasă plantă, pînă la 1 iunie fuseseră prășite aproape 9.600 ha. Au fost prășite, de asemenea, peste 12.000 ha cu porumb din cele 16.322 cultivate în raion. Este pe terminate prașila și la legume, sfeclă furajeră, mac, soia etc.

Cu toate acestea, tovarășii din cadrul secției agricole a sfatului popular al raionului nu se declară mulțumiți cu rezultatele obținute pînă acum la întreținerea culturilor.

— Noi avem posibilități — mi-a spus tov. Corodan Coriolan, inginerul principal al secției agricole, să obținem la lucrările de prășit rezultate și mai bune. In această privință trebuie arătat că dacă, de pildă, la sfecla de zahăr și cartofi s-au efectuat de-acum în multe unități cooperatiste și prașila a doua — mai sînt în raion unele cumune unde prașila I nu s-a terminat încă pe suprafețele cultivate. De asemenea, sîntem convinși că pînă acum s-ar fi putut prăși mai mult din cele 16.322 ha cu porumb cultivate în raion.

Intr-adevăr, in comune cum sînt Rătești, Porumbești, Mediesul Aurit sau Baba Novac s-ar fi putut — față de numărul atelajelor existente — să se fi prășit pînă acum suprafețe cu mult mai mari.

Cauza principală a rămînerii în urmă la prășitul culturilor în comune ca cele de mai sus se datorează faptului că unii tehnicieni agronomi nu desfășoară încă o susținută muncă de îndrumare în masa țăranilor muncitori cu gospodării individuale. De asemenea, faptul că pînă către sfîrșitul lunii mai, S.M.T.-ul Mărtinești, care deservește comunele din raion, încă nu începuse nicăieri prășitul mecanic, dovedește că nu se acordă suficientă atenție acestei lucrări cu mijloace mecanizate.

Este necesar așadar, ca în următoarele zile, inginerii și tehnicienii agronomi din raion să desfășoare o rodnică muncă de îndrumare a țăranilor muncitori pentru a intensifica prașila la porumb și prașila a 2-a la floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și cartofi. Aceasta cu atît mai mult cu cît acum a plouat bine și în raionul Satu Mare, fapt ce a favorizat dezvoltarea buruienilor.

Prășitul porumbului trebuie să fie intensificat și la gospodăria de stat Satu Mare — unde e necesar să se dea atenția cuvenită și calității lucrărilor — spre a se evita cazuri ca cele înregistrate pe tarlaua de la secția Vetiș, unde tractoristul Vasile Vanyi, nereglînd bine cuțitele cultivatorului a lăsat la prima prașilă multe buruieni în lanul respectiv.

AL. RAICU

Prin participare la concursurile agricole

Spre recolte cît mai bogate

Despre hărnicia și priceperea colectiviștilor din Fărcașele în lucrarea pămîntului mai auzisem de atîtea ori vorbindu-se prin părțile locului, ba avusesem chiar ocazia să mă conving cu ochii mei vizitîndu-le gospodăria cu cîțiva ani în urmă. Imi amintesc că în toamna anului 1957 am „picat" la gospodărie tocmai în momentul cînd colectiviștii împărțeau produsele. Am rămas de-a dreptul uimit cînd am auzit atunci pe mulți dintre colectiviști că cer să le fie păstrate produsele în magaziile gospodăriei pînă în momentul cînd își vor construi pătule sau hambare noi. Așa belșug de recoltă avuseseră colectiviștii din Fărcașele în anul acela. Aproape 2.000 de kg de grîu, peste 3.000 de kg porumb-boabe la cel din soiul raionat și peste 6.000 kg la cel dublu hibrid, și circa 3 vagoane de sfeclă de zahăr obținuseră ei de pe fiecare ha cultivat cu aceste plante.

Cunoscînd toate acestea, lesne vă puteți închipui că nu puteam să refuz invitația tov. ing. Filip, șeful secției agricole raionale Caracal de a vizita din nou această gospodărie.

Am ajuns la Fărcașele dis-de-dimineață. Nu-ți trebuie prea multă vreme ca să constați că s-au schimbat multe la gospodăria colectivă de aici. Aflînd numai faptul că azi gospodăria numără 828 de familii cu mai bine de 2.220 de ha, față de vreo 100 de familii cu circa 350 de hectare la sfîrșitul anului 1957, îți e suficient să-ți poți imagina ce mari prefaceri au avut loc. Gospodăria are acum un inginer agronom și lucrează pămîntul după toate regulile științei agricole. A sporit simțitor rîvna membrilor săi de a obține recolte bogate prin aplicarea tuturor metodelor recomandate de agrotehnică. In anul acesta, de pildă, colectiviștii irigă o suprafață de aproape 300 de ha cultivată cu porumb, sfeclă de zahăr, orez, legume etc, iar îngrășăminte chimice și naturale au fost folosite la mai toate culturile. Mai mare atenție dau însă în anul acesta colectiviștii din Fărcașele porumbului și sfeclei de zahăr. Despre agrotehnica aplicată la aceste două culturi, Miculschi Gheorghe, inginerul gospodăriei și brigadierii Ion Constantin, Toma Bojaru, Gheorghe Ana etc. sînt în stare să-ți vorbească ore întregi.

Astfel, afli de la ei că cele 520 de ha cu porumb au fost semănate între 10—20 aprilie, cu mașina, după bune premergătoare, în teren arat de cu toamnă în procent de peste 90 la sută. Sămînța folosită a fost toată dublu-hibridă. După semănat a urmat o lucrare cu sapa rotativă, apoi o prașilă manuală, urmată de o alta mecanică, completată manual pe rînd. In toată perioada de vegetație colectiviștii vor da porumbului trei prașile mecanice completate manual pe rînd, iar la cele 50 de ha irigate vor mai aplica în afară de acestea cîte o prașilă după fiecare udare. De asemenea, o altă lucrare care se va aplica pe toată suprafața cultivată cu porumb va fi polenizarea artificială suplimentară.

In ce privește cultura sfeclei, demn de remarcat este faptul că în acest an toate cele 242 de ha (față de 30 ha în anul trecut) au fost semănate în arătură de toamnă, în teren fertilizat. Insămînțatul s-a făcut între 1 și 7 martie, cu mașina, sămînța fiind umectată și amestecată cu cenușă. Inainte de răsărire s-a dat o prașilă oarbă. După ce sfecla a răsărit a fost din nou prășită, făcîndu-se totodată buchetatul și răritul. Acum colectiviștii execută cea de-a treia prașilă din cele 5 planificate la această cultură.

La cultura de sfeclă irigată, care se întinde pe 100 de ha, colectiviștii vor aplica îngrășăminte chimice suplimentare, iar numărul prașilelor va spori în raport cu acela al udărilor care vor fi date.

— Și pe ce rezultate contați? îi întreb pe acești îndrăgostiți de cultura porumbului și a sfeclei de zahăr.

— Secret, răspund ei. Aceasta se va vedea la toamnă cînd se vor încheia concursurile agricole.

Abia acum înțeleg de unde vine grija atît de mare a colectiviștilor din Fărcașele pentru aceste două plante. Pe lîngă interesul material direct, către obținerea de recolte cît mai mari îi mînă și dorința de a ocupa un loc de frunte în cadrul concursurilor cultivatorilor de sfeclă de zahăr și porumb la care participă și ei. Fără îndoială că șanse au destule. Mărturie stau producțiile mari obținute în anii trecuți, dar mai cu seamă culturile atît de frumoase pe care colectiviștii din Fărcașele le îngrijesc cu o deosebită atenție.

V. POMPILIU

Raionul Corabia-fruntaș la întreținerea culturilor

Ploile căzute din abundență în ultima vreme au făcut ca pe ogoarele raionului Corabia vegetația culturilor să înainteze cu repeziciune. Odată cu dezvoltarea plantelor de cultură și-au făcut însă apariția în lanuri și buruienile. Pentru a le distruge, și pentru a afîna terenul, țăranii muncitorii din toate comunele raionului, mobilizați și îndrumați îndeaproape de organele agricole, sfaturile populare comunale și organizațiile de partid, au ieșit în masă la executarea lucrărilor de întreținerea culturilor. In fruntea acestei acțiuni s-au situat gospodăriile colective și întovărășirile agricole. Gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu" din comuna Vîrtop, bunăoară, executase pînă la sfîrșitul săptămînii trecute cîte 2 prașile pe cele 50 hectare cu sfeclă de zahăr, 52 ha cu floarea-soarelui și 210 ha cu porumb, trecînd la efectuarea celei de a 3-a prașile la sfeclă și porumb. De asemenea, avansate cu lucrările de întreținerea culturilor sînt și gospodăriile colective și întovărășirile agricole din comunele Ștefan cel Mare, Izbiceni, Vișina Veche, Urzica etc. Pînă la sfîrșitul săptămînii trecute în întreg raionul Corabia se executase prima prașilă pe toată suprafața cultivată cu prășitoare (peste 28.000 de ha) cea de a doua pe 25.529 de ha, iar prașila a treia pe aproape 7.500 de ha.

P. V.

Insilozări timpurii

In scopul asigurării unei bune baze furajere necesare hrănirii animalelor în lunile de iarnă, colectiviștii din comuna Osmanu, regiunea Galați, au început zilele trecute însilozatul secarei furajere. Pînă acum au fost însilozate peste 20.000 kg cu secară furajeră. Cele mai frumoase rezultate au fost obținute de către colectiviștii din echipele conduse de Păun Dumitru și Marin Becheș.

*

Și colectiviștii din Bechetu, regiunea Croiva, au hotărît ca în acest an să însilozeze nutrețuri verzi (ierburi de baltă, lucernă etc) în cantități cît mai mari și cît mai de timpuriu. In acest scop, ei au amenajat un siloz cimentat în care au și presat pînă acum cîteva zeci de tone de nutrețuri.

Exemplul colectiviștilor din Bechetu a fost urmat și de către membrii gospodăriei colective din Dăbuleni, care au amenajat 96 de gropi pentru insilozare cu o capacitate de 100 de tone de furaje fiecare.

Stavilă inundării ogoarelor

Mobilizați la muncă de către organizația de bază P.M.R. și de către deputații comunali, țăranii muncitori din satul Buhaci, raionul Bacău, au trecut la curățirea, lărgirea și taluzarea pîrîului Valea Iazului-Siret, care trece pe aci, și care an de an, cînd se revărsa, inunda ogoarele, provocînd mari pagube. Țăranii muncitori au construit un canal pe o lungime de 1.600 m și au îndiguit pîrul astfel încît ogoarele să fie ferite de inundații. Printre țăranii care au muncit cu mult sîrg la executarea acestor lucrări se numără Munteanu I. Vasile și Pătrașcu Petre.

Intensă acțiune pentru combaterea gîndacului de Colorado

Secția agricolă a raionului Săcueni, în colaborare cu S.M.T. Săcueni, au organizat pe plan raional o intensă acțiune pentru distrugerea gîndacului de Colorado. In acest scop a fost alcătuită o brigadă specială compusă din trei tractoare, echipate cu trei pompe de stropit. Acțiunea a fost începută în comuna Pișcolt la 19 mai și au fost stropite culturile de pe 57 ha la gospodăriile agricole colective și întovărășiri. In comuna Curtuiușeni s-a executat stropitul pe 26 ha, iar în comuna Valea lui Mihai pe 276 ha cultivate cu cartofi, suprafață aparținînd gospodăriei agricole colective „Drapelul Roșu" și celor 4 întovărășiri.

Brigada se deplasează în toate comunele raionului executînd lucrările potrivit unui plan de muncă care trebuie îndeplinit pînă la 10 iunie. După operațiunea de stropire, brigada se va înapoia la capul traseului pentru a începe prăfuitul cu D.D.T.

Personalul brigăzii condus de tehnicianul agronom Teodor Opriș se compune din 3 tractoriști și trei mînuitori de pompe.

Colectiviștii și întovărășiții din satele și comunele raionului sînt foarte mulțumiți de ajutorul primit în această acțiune pentru salvarea culturilor de cartofi amenințate de gîndacul de Colorado. Stropirile cu emulsie D.D.T. se mai fac și de echipe organizate în cadrul sectorului socialist din agricultura raionului.

GH. BOBOC
corespondent

Grădina de legume a gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie" din satul Șerbești, raionul Piatra Neamț, se întinde pe 18 ha. Din această suprafață, 1 ha este cultivat cu ridichi de lună, cultură care în anul trecut a adus colectiviștilor un venit de 17.000 lei la ha. In fotografie: brigada condusă de tov. Munteanu Nicolae, recoltînd ridichi.

Foto: L. EFANOV

filmul agricol ÎN SPRIJINUL PRODUCȚIEI

Pentru creșterea continuă a producției agricole este necesară aplicarea în practică a metodelor avansate de lucru, a realizărilor științei, a experienței unităților fruntașe și a fruntașilor din agricultură.

Filmul documentar agricol constituie un mijloc puternic de popularizare a metodelor avansate recomandate pentru a fi introduse în practică și prin faptul că filmul agricol este vizionat de un număr mare de spectatori, în cadrul cinematografelor sătești sau al caravanelor.

O frumoasă acțiune pentru folosirea largă a filmului agricol a fost întreprinsă în acest an în regiunea Ploești. In primul rînd trebuie amintită strînsa legătură și colaborare care s-a stabilit între secția agricolă regională și Intreprinderea cinematografică regională. Repartizarea filmelor și jurnalelor agricole pe raioane și caravane se face numai după indicațiile secției agricole, care cunoaște specificul localităților unde se vor prezenta filmele. In același timp pentru responsabilii caravanelor cinematografice se expun periodic o seamă de probleme legate de conținutul filmelor sau al campaniei agricole.

Tot prin caravanele cinematografice se folosesc și materialele de propagandă vizuală editate pe plan central sau local, știind că aceste materiale sînt astfel văzute de un număr mare de țărani muncitori odată cu prezentarea filmului.

Dar în regiunea Ploești filmele documentare agricole au fost date spre vizionare unui număr mare de muncitori din S.M.T. și gospodării de stat și țărani muncitori și în alte acțiuni. Astfel, în cadrul consfătuirii regionale și a celor opt consfătuiri raionale, cu fruntașii din cultura sfeclei de zahăr s-a prezentat filmul „Cultura sfeclei de zahăr" care a fost vizionat de peste 2.000 de participanți. Tot cu ocazia consfătuirii regionale și a celor nouă consfătuiri raionale pentru cultura florii-soarelui, cele trei filme prezentate au fost vizionate de peste 2.600 participanți.

Fruntașii în cultura sfeclei de zahăr și florii-soarelui pe lîngă schimbul de experiență făcut între ei, au putut lua cunoștință cu ajutorul filmelor de lucrările ce trebuiesc aplicate acestor culturi pentru obținerea de recolte bogate, pentru realizarea sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958.

Pentru cultivatorii de legume, secția agricolă regională a organizat consfătuiri în trei raioane, în care legumele se cultivă pe suprafețe mai mari, ca de exemplu raionul Buzău. In cadrul acestor consfătuiri peste 500 participanți au vizionat filme documentare despre legumicultură.

O preocupare de seamă în regiunea Ploești a fost aceea a organizării vizionării de filme de către mecanizatorii din S.M.T. și gospodării de stat. Terminînd campania de însămînțări, pînă la ieșirea la lucrările de întreținere, în săptămîna de la 4—10 mai a.c. cînd majoritatea tractoriștilor se găseau în stațiuni sau gospodării, s-a organizat în cinci centre raionale prezentarea filmelor: „Recoltă mecanizată" și „Ingrijirea și exploatarea tractorului UTOS-26".

La consfătuirea regională organizată cu mecanizatorii fruntași din regiune, și în cadrul celor cinci centre, aceste filme au fost vizionate de peste 1.100 tractoriști din cadrul S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat din regiune.

Numai la vizionarea organizată la Buzău au participat aproape 200 de tractoriști din S.M.T. și G.A.S. iar la Urlați peste 100 de tractoriști de la S.M.T. Ciorani și Inotești.

In discuțiile purtate în urma vizionării organizate la Urlați, tractoriștii au avut multe cuvinte de apreciere pentru filmul prezentat arătînd că el va constitui un imbold pentru toți tractoriștii de a acorda toată atenția îngrijirii raționale a tractorului.

Această acțiune întreprinsă în cadrul regiunii Ploești, pentru vizionarea filmelor agricole de un număr cît mai mare de oameni ai muncii din agricultură, constituie o realizare însemnată și în același timp un exemplu de urmat și de alte regiuni.

Ing. EMIL LEMNARU

CE SĂ CITIM

IN EDITURA POLITICA

a apărut:

Ing. T. MARCAROV: „Brigada de mecanizare completă"

64 pag. 1 leu

Plecînd de la aprecierile făcute la consfătuirea de la Constanța asupra importanței pe care o au brigăzile complet mecanizate în activitatea G.A.S., broșura analizează experiența obținută pînă în prezent de către aceste brigăzi. Organizate după principiul: „un mecanic și un tractor la 100 de ha", brigăzile complet mecanizate au obținut rezultate superioare în direcția sporirii productivității muncii și a reducerii prețului de cost.

Aceste rezultate se datoresc mai multor factori asupra cărora autorul se oprește în paginile broșurii. Dintre acești factori cităm: mecanizarea completă a lucrărilor la culturile de grîu, porumb și plante de nutreț; organizarea superioară a muncii care mărește răspunderea mecanizatorilor și totodată îi cointeresează într-o măsură sporită în îngrijirea și folosirea rațională a tractoarelor și mașinilor agricole și în sporirea sistematică a producției la hectar; întrecerea socialistă ș. a. Lucrarea prezintă modul în care organizațiile de partid au sprijinit noua formă de organizare a muncii mecanizate în G.A.S.

Broșura se adresează înainte de toate mecanicilor agricoli și tractoriștilor din G.A.S. și reprezintă un sprijin în munca politică dusă pentru mărirea numărului de brigăzi complet mecanizate și pentru buna lor funcționare.

NOTE ȘI COMENTARII

Povestea unui abonament

De curînd, m-am întîlnit în comuna Bragadiru din raionul Zimnicea, cu o veche cunoștință. Pe nesimțite am început să vorbim și despre aparatul de radio al acestuia.

— Toate-s bune și la locul lor! Doar sosii de la cîmp... și pînă să pregătească nevastă-mea ceva de-ale gurii, am dat drumul la radio să-mi cînte puțin și să mai ascult cîteva sfaturi și reguli agrotehnice! Imi place mult și emisiunea „Jurnalul satelor" și pentru ca să o pot urmări m-am abonat la „Programul de radio"!...

— Ei! păi, atunci de ce mai zic! Ești mulțumit.

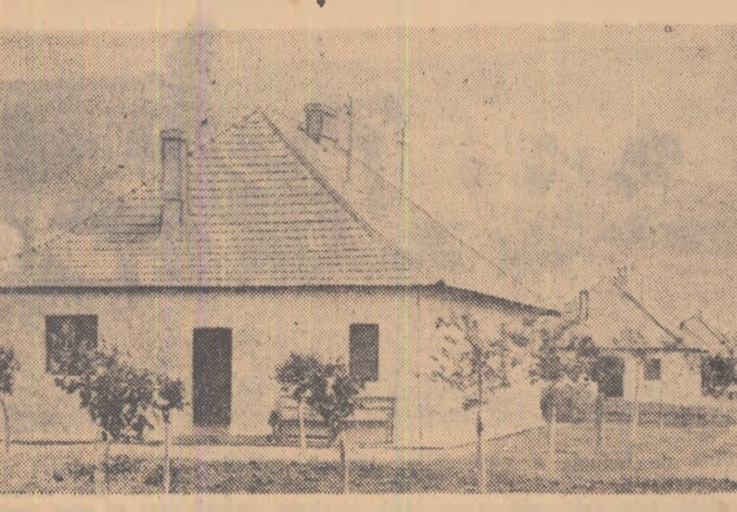
— Stai puțin! Zice el!... că n-am terminat ce-aveam de spus! Tocmai cu „Programul de radio" este buba! Și Gheorghe Urucu — prietenul meu, îmi povesti ceea ce voia de mult să-mi spună. De la 1 ianuarie 1959 s-a abonat și ca orice cetățean așteaptă să i se aducă acasă programul!... Dar factorii poștali din comună, Marin Bazavan și Petre Smîrcea — nu au înțeles că abonamentul trebuie să fie dus acasă la abonat — ci abonatul să vină la poștă, căci ei nu au întotdeauna chef să meargă pe teren!...

— Și uite așa mă supăr cîte odată! Și zic: sînt băieți tineri factorii noștri poștali! Sînt plătiți! Dar de ce nu-și fac datoria?! Căci în felul acesta eu nu-mi pot primi abonamentul la care am dreptul!

Și gîndind așa, Gheorghe Urucu avea de ce să fie supărat.

IONEL T. TRIFU
corespondent

Pentru om și nevoile sale

Grija pentru satisfacerea nevoilor de trai ale muncitorilor constituie o preocupare de seamă a conducerii gospodăriei de stat Jegălia. Priviți în fotografie un grup de noi apartamente individuale construite de curînd pentru muncitorii gospodăriei.

Foto: D. CONSTANTINESCU

„Reproducția animalelor domestice"
Vol. I și II

de N. Lunca, P. Popescu, N. Gluhovski și A. Vințan

RECENZIE

Apariția în literatura de specialitate a celor două volume din lucrarea „Reproducția animalelor domestice", este binevenită, acest tratat fiind de un real folos pentru toți tehnicienii care lucrează în domeniul zootehniei.

Demn de remarcat este mai ales faptul că această lucrare, prin modul de orientare și prin datele originale pe care le conține axează problema reproducției animalelor domestice pe principiile biologiei miciuriniste și pavloviste.

Felul în care sînt expuse și interpretate problemele legate de fiziologia și patologia reproducției, înarmează cu cunoștințe atît pe inginerii zootehniști cît și pe medicii veterinari care își desfășoară activitatea în producție, în munca didactică sau de cercetare. Deși scrisă la un înalt nivel științific această lucrare permite să fie folosită ca un prețios manual în pregătirea studenților de la facultățile de specialitate.

Primul volum al „Reproducției animalelor domestice" — intitulat „Fiziologia și tehnica reproducției", cuprinde 7 capitole principale, care grupează la un loc problemele privitoare la embriogeneza organelor genitale; anatomia și structura istologică a aparatului genital mascul și femel; fiziologia gonadelor; endocrinologia sexuală; manifestarea vieții sexuale; anatomia și fiziologia glandei mamare, precum și metoda însămînțărilor artificiale.

În primele 4 capitole, sînt tratate probleme generale care privesc totalitatea speciilor de animale domestice și care dau posibilitatea înțelegerii manifestării vieții sexuale în ansamblu.

Capitolul următor este cel mai dezvoltat din primul volum și cuprinde o expunere amănunțită a acestor manifestări, pe specii, ținînd seama de caracteristicele fiecăreia dintre ele. Aici sînt redate și explicate științific fenomenele legate de ciclul sexual, montă, fecundație, gestație și fătare normală.

În capitolul VI este descrisă dezvoltarea glandei mamare, fiziologia secreției laptelui și rolul acestei glande ca anexă a organelor genitale femele. Ultimul capitol, cuprinzînd dezvoltarea însămînțărilor artificiale la noi în țară și peste hotare, indică metodele cele mai noi și utile în această privință

La sfîrșitul primului volum, autorii fac o serie de considerațiuni asupra fecundității și prolificității ca principali indici de apreciere a reproducției animalelor și asupra factorilor care le influențează.

Volumul II al acestei lucrări recent apărut — se ocupă de patologia reproducției și bolile ugerului.

El cuprinde de asemenea 7 capitole în care sînt tratate probleme legate de: patologia și terapia gestației; patologia și terapia parturiției; patologia nou născuților; patologia și terapia perioadei de puerperium; tulburările reproducției animalelor domestice; bolile glandei mamare și bolile aparatului genital la păsări.

În primul capitol, autorii vorbesc despre gestoze (toxiemi de gestație — disgravidii) accidentele ce se pot produce în cursul gestației și avorturi. În toate cazurile autorii acordă o atenție deosebită etiologiei și patogenezei acestora indicînd măsurile ce trebuiesc luate pentru prevenirea și tratarea afecțiunilor.

Capitolul II, cel mai extins din lucrare, tratează problema distociilor. Un alt capitol, la fel de dezvoltat, se ocupă de tulburările în reproducția animalelor domestice, tulburări ce duc la sterilitate, și prin aceasta la mari pierderi economice. Abordarea problemei sterilității este făcută pe baza clasificării etiologice a formelor de sterilitate, scoțîndu-se în evidență importanța diferitelor cauze determinante și favorizante ale apariției sterilității.

În capitolul „Bolile glandei mamare" sînt redate atît anomaliile constituționale ale ugerului cît și tulburările lui funcționale cauzate de factori patogeni și nepatogeni. Ultimul capitol al lucrării se ocupă de bolile aparatului genital la păsări, ca o preocupare mai nouă a obstetricei și care ridică unele aspecte de clinică, în special pentru păsările crescute în condițiile particulare ale orașului.

Tratatul este bogat ilustrat cuprinzînd numeroase fotografii și planșe originale sau clasice, de mare interes documentar, judicios selecționate.

Prin natura problemelor pe care le tratează Reproducția animalelor domestice este o lucrare științifică, menită să aducă o contribuție prețioasă la sporirea și îmbunătățirea calitativă a șeptelului.

Ing. SESERMAN OLTEA

Pentru ce atîta nepăsare?

Indeplinirea sarcinilor construcției socialiste cere o necontenită creștere a nivelului de pregătire a muncitorilor, tehnicienilor, atît din punct de vedere profesional cît și al culturii generale.

De aceea Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din martie 1959 privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior a fost primită cu multă bucurie de către oamenii muncii din industrie și agricultură dornici să învețe pentru a dobîndi o calificare profesională mai înaltă, pentru a-și desăvîrși cunoștințele.

Sporirea continuă a gradului de mecanizare a agriculturii și aplicarea metodelor agrotehnice avansate ridică în fața muncitorilor din agricultură necesitatea dobîndirii unor cunoștințe tehnice temeinice, corespunzătoare necesităților dezvoltării continue a acestei ramuri a economiei naționale. Prin această importantă hotărîre se asigură muncitorilor din agricultură condiții pentru completarea studiilor fără a întrerupe munca în producție. De aceea, prevederile hotărîrii au trezit entuziasm și însuflețire în rîndurile tuturor acelora care ani de-a rîndul au dorit să învețe, să se lumineze, să urce spre culmile științei.

Ținînd seama de necesitățile sectorului gospodăriilor de stat pentru calificarea cadrelor, de dorința multor muncitori și tehnicieni de a-și completa și desăvîrși studiile, Departamentul Gostat prin ordinul nr. 32.255 a dat o seamă de indicații pentru sprijinirea acestei acțiuni. Trusturile regionale au transmis ordinul mai departe. De curînd, am căutat să aflu care este ecoul acestei preocupări în gospodăriile de stat din regiunea Stalin.

Din păcate, mi-a fost dat să constat o totală lipsă de preocupare pentru prevederile acestei hotărîri. In primul rînd doar 3 gospodării de stat au răspuns pînă la data de 15 mai la dispoziția trimisă tuturor unităților de Trustul regional Gostat. Iar dintre ele singură gospodăria de stat Slimnic, raionul Sibiu, arăta că va recomanda pentru învățămîntul superior și de cultură generală doi brigadieri și doi muncitori calificați. Celelalte două gospodării care s-au străduit să răspundă în termen, dau un răspuns sec: „Nu avem asemenea cazuri".

Ce denotă aceste răspunsuri și mai ales faptul că alte 36 de gospodării de stat nici nu s-au obosit măcar să răspundă dispoziției trustului? Nepăsare totală pentru aplicarea în viață a unei hotărîri de cea mai mare importanță. Desigur, sîntem de acord că nu trebuie să se permită cu ușurință accesul spre învățămîntul seral sau fără frecvență unor elemente, care din dispreț pentru munca fizică vor să se căpătuiască prin toate mijloacele cu o diplomă. Dar este imposibil să credem că în gospodăriile de stat din regiunea Stalin nu sînt muncitori și tehnicieni fruntași, destoinici și înzestrați, care să nu îndeplinească toate condițiile pentru a fi îndrumați spre învățătură.

Credem mai curînd că conducerile acestor gospodării de stat și comitetele sindicale nu și-au făcut datoria, dovedind nepăsare. Pentru ce această atitudine?

L. C.

LA O BIBLIOTECĂ SĂTEASCĂ

Căminul cultural Gh. Doja din Puchenii Moșneni, regiunea Ploești, are o bibliotecă foarte prețuită de către locuitorii comunei. Unul dintre cei mai activi cititori este și bătrînul Stoica Ilie, care, așa după cum puteți observa în fotografie, nu se lasă de loc mai prejos decît tinerele Mazilu Florica, Ionescu Elena și Ion V. Elena.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Pentru titlul de „CEL MAI BUN TRACTORIST"

La S. M. T. Sibioara

Vestea organizării în acest an de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii a concursului pentru obținerea titlului de **„cel mai bun tractorist"** a fost primit cu mult interes printre mecanizatorii S.M.T.-ului Sibioara, regiunea Constanța. Citind în presă condițiile de participare la concurs, mulți dintre tractoriștii stațiunii și-au spus că au create toate condițiile să participe cu șanse de cîștig. „Tractoare bine reparate avem, unde lucra, de asemenea. Trebuie numai să îngrijim bine utilajul ce-l avem în primire, să executăm lucrări de bună calitate pe ogoarele colectiviștilor, să facem cît mai multe economii, să ne ridicăm tot mai mult nivelul tehnico-profesional".

Din cei 96 tractoriști cîți sînt în S.M.T. Sibioara, la concurs s-au înscris nu mai puțin ca 43 adică aproape jumătate.

Animați de dorința de a se număra printre cei mai buni pe stațiune, cei 43 înscriși în concurs au pornit bătălia pe ogoarele celor 11 gospodării colective din raza de activitate a stațiunii. Pentru a obține un punctaj cît mai mare, ei au acordat cantității și calității lucrului efectuat, o atenție deosebită. Cantitate, au obținut folosind în muncă diferite cupluri de mașini și agregate complexe și lucrînd în schimburi prelungite, iar calitate, veghind ca să lucreze cu mașinile bine reglate la orice lucrare (arătură, cultivație, discuit, semănat etc.). S-a pornit în acest fel o întrecere viu disputată între tractoriști, cu obiective concrete.

Dar ca să îndeplinească și alt obiectiv cerut de regulamentul concursului, acela de a se obține de pe terenurile lucrate producțiile medii planificate la ha, tractoriștii de la S.M.T. Sibioara, au pornit de curînd la efectuarea prașilei mecanice. Executînd lucrările de prășit mecanic potrivit cerințelor agrotehnicii (la timpul cel mai potrivit, adîncimea prescrisă și fără a tăia plantele) tractoriștii de aici ajută astfel și gospodăriile colective respective să obțină rezultate bune, îndeosebi la cultura porumbului, cultură cu care s-au înscris în **„concursul cultivatorilor de porumb"** multe gospodării colective deservite de S.M.T. Sibioara. Prașila I-a pe cele 3.500 ha contracte de stațiune a și fost terminată. Unii mecanizatori au pornit la prașitul II al florii-soarelui (cultură care va fi prășită mecanic pe o suprafață de 700 ha, deosebit de porumb).

Intrecerea mecanizatorilor de a dobîndi rezultate bune în campania de primăvară, prima etapă a concursului pentru titlul de „cel mai bun tractorist" a avut darul ca pe stațiune să se obțină rezultate de seamă. Așa după cum spunea zilele trecute directorul unității, tov. ing. Pop Aurel, planul de producție de 10.991 hantri a fost depășit cu peste 4.000 de hantri, S.M.T. Sibioara situîndu-se printre primele stațiuni din regiune. Totodată s-au obținut economii de piese și carburanți în valoare de peste 200.000 lei. Prețul de cost al lucrărilor a fost redus cu 11 lei per hantru, ajungînd la 93 lei. Cele mai frumoase rezultate individuale le-au dobîndit tractoriștii Iacomi Marin, Munteanu Gheorghe, Barbu Constantin, Simion Anastasie și Gheorghe Nicolaie. Cu toții au realizat între 2 și 3 planuri pe campanie, înregistrînd totodată mari economii la piese de schimb și combustibil. Aceștia, la care se mai adaugă și Rotaru Călin, Drăguț Cornel și alții, sînt pretendenți la fruntășia pe stațiune, deci și la obținerea titlului de „cel mai bun tractorist". Care din ei va cîștiga? Rezultatele ce se vor obține în campaniile de vară și toamnă își vor spune cuvîntul.

I. LEȘEANU

NOTA REDACȚIEI

Pe întreaga regiune Constanța s-au înscris la concursul de „cel mai bun tractorist" un număr de 638 tractoriști (283 din G.A.S. și 355 din S.M.T.). Acum, cînd campania lucrărilor de primăvară a fost încheiată, comisiile respective trebuie să facă aprecierile asupra muncii celor intrați în concurs, stabilind punctajul obținut de fiecare concurent în parte.

PENTRU FONDUL CENTRAL AL STATULUI

FRUNTAȘI LA PREDAREA COTELOR DE LÎNĂ

In acest an mulți țărani muncitori din comuna Severinești, raionul Turnu Severin, au încheiat contracte cu întreprinderea D.C.A. pentru predarea lînei. Printre primii care au încheiat astfel de contracte se numără și Dumitru Frimu, Iancu Roșova și încă mulți alții. Cei dintîi au fost acești țărani muncitori care zilele trecute și-au respectat contractele încheiate, predînd la baza D.C.A.-ului, primul 30 de kg de lînă iar al doilea 10 kg.

De asemenea producătorii agricoli din comuna Severinești își respectă și obligațiile pe care le au față de stat la predarea cotelor de lînă. Astfel, într-o singură zi din săptămîna trecută ei au predat la baza D.C.A.-ului aproape 200 kg de lînă. Fruntași în această acțiune sînt țăranii muncitori Iulian Luca, Gheorghe Săman, Gheorghe Ionaș, și alții.

GH. BORONTEA
corespondent

INDEPLINESC CONTRACTELE

La gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" din comuna Cocargeaua, raionul Fetești, sectorul ovin este foarte dezvoltat. Gospodăria are un număr mare de oi care, în fiecare an, aduc venituri însemnate colectiviștilor.

De curînd, la gospodăria amintită a început tunsul oilor. Cantitatea totală de lînă țigaie ce-a fost tunsă se ridică la peste 5.000 de kg. Brigăzile sectorului ovin conduse de Radu Petre și Ion Iorga, și-au depășit și în acest an planul la lînă. De pildă, în brigada lui Radu Petre s-a obținut în medie, pe cap de oaie, peste 2,500 kg de lînă.

Odată cu acțiunea de tundere a oilor gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din Cocargeaua a predat la baza D.C.A.-ului cantitatea de peste 2.890 kg de lînă cu 223 de kg mai mult decît prevede contractul. Pentru lîna predată gospodăria colectivă a încasat aproape 150.000 lei, din care o bună parte vor fi împărțiți colectiviștilor la ziua-muncă.

ANGHEL I. COSTICA
corespondent

Din activitatea sindicală în unitățile agricole de stat

Contribuția FOII VOLANTE

Am în față ultimul număr al foii volante a gospodăriei de stat Oradea. Numele de „foaie volantă" nu se prea potrivește cu aspectul și conținutul ei. In realitate, e vorba de o adevărată broșură de 14 file trase la șapirograf în care sînt incluse și cîteva caricaturi.

Care e cuprinsul acestei pilduitoare foi volante? Ea se deschide cu un articol scris de organizatorul de partid al gospodăriei, tov. Vogel Adolf, în care sînt înfățișate sarcinile care stau în fața tuturor muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor, în ce privește aplicarea Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la unele măsuri pentru îmbunătățirea conducerii și controlului de partid și a activității economice în gospodăriile de stat. Cel de-al doilea articol, intitulat „La început de activitate", se ocupă de munca consiliului gospodăriei agricole de stat Oradea, enumerîndu-se hotărîrile luate la ultimele ședințe în scopul asigurării în acest an a unor recolte bogate și unor producții bune în sectorul zootehnic.

Intr-un alt articol sînt analizate cîteva din aceste măsuri (modul cum trebuie să se facă pe viitor recepționarea lucrărilor, organizarea temeinică a reparării utilajului etc.). Intre altele, se insistă asupra hotărîrii luate ca pînă la 15 iunie să se înființeze în cadrul celor patru secții ale gospodăriei cîte un registru în care să fie trecute toate propunerile făcute de către participanții la consfătuirile de producție organizate de comitetele sindicale ale secțiilor. In aceste registre, urmează să se precizeze ulterior și modul cum a fost rezolvată fiecare propunere în parte.

Foarte instructiv este un articol scris de tov. A. Ciupe, secretarul organizației de bază P.M.R. din gospodărie, în care se ocupă de modul cum această unitate contribuie la aprovizionarea orașului Oradea cu legume și zarzavaturi. Nu e vorba, cum poate s-ar crede, de o simplă înșiruire de cifre, în care să se arate cantitățile de salată, spanac, ceapă verde și alte legume trimise de către gospodărie pe piețele orașului. Autorul articolului se ocupă în mod competent de lucrările agrotehnice ce s-au făcut pentru cultivarea celor 60 de ha cu grădină, dă sfaturi legumicultorilor, îi mobilizează pe fruntașii din acest sector să lupte pentru obținerea unei producții medii de 20.000 de kg de legume și zarzavaturi la hectar.

Mai multe pagini ale foii volante sînt consacrate popularizării succeselor obținute de către fruntașii gospodăriei de stat Oradea. Trăgînd învățăminte din deficiențele ivite în muncă în 1958 — articolul arată că în acest an, munca a fost mai bine organizată, oamenii temeinic școlarizați, îndrumarea și controlul lucrărilor s-au făcut mai bine. Ca urmare a acestor măsuri, culturile de primăvară — între care și cele 1.145 de ha. cu porumb — au fost însămînțate înainte de termenul prevăzut în planul de lucrări, iar o parte din furaje — ca de pildă secara masă verde — s-au recoltat la vreme.

S-au obținut succese și în sectorul zootehnic; planul producției de lapte în primele patru luni ale anului a fost depășit cu 15 la sută, cel al producției de purcei cu 17 la sută, al producției de ouă cu 10 la sută, iar al producției de miei cu 3 la sută.

Fruntașii popularizați (11 muncitori și tehnicieni de la secția I-a Centrală) 5 de la secția II-a Giriș, 5 de la secția a III-a Nojorîd și 10 de la secția IV-a viticolă) sînt tractoriști, mulgători, mecanici, legumicultori, conducători de atelaje, brigadieri de cîmp etc. Demn de menționat e că în dreptul fiecăruia sînt menționate meritele pentru care a fost declarat fruntaș în producție. Iată cîteva exemple: Stoianov Gheorghe, brigadier la grădina de legume, care răspunde de producția de pe o suprafață de 40 de ha la secția Giriș a amenajat și însămînțat bine și la timp 2.500 m.p. de răsadniță pentru producerea de răsaduri și legume timpurii și a asigurat plantarea răsadurilor în cîmp. De aci, au și fost valorificate trufandale în valoare de 14 000 lei. Danciu Alexandru, tractorist din brigada a II-a de mecanizare completă a depășit planul de producție în campania de primăvară cu 120 la sută, realizînd și o economie de carburanți de 25 la sută față de consumul planificat iar apoi a contribuit la repararea exemplară a utilajului brigăzii pentru muncile de vară.

Fruntașii în producție sînt stabiliți, după cum m-a informat tov. Maior Andrei, președintele comitetului de întreprindere, în cadrul ședințelor de analiză a muncii sindicale. Grupele sindicale țin lunar consfătuiri de producție. In cadrul acestor ședințe se analizează mersul lucrărilor din diferite sectoare, se scot în evidență rezultatele și sînt confirmați fruntașii în producție. Apoi, ei sînt aduși la cunoștința comitetului de întreprindere care îi popularizează — așa cum am văzut — prin foaia volantă și prin gazeta de perete de la centrul gospodăriei.

E bine să subliniez și faptul că foaia volantă nu îi ocolește de loc pe cei delăsători în muncă, ci dimpotrivă. Astfel, este criticat șoferul Mesaroș Pascu, care în timpul orelor de lucru le-a cerut muncitorilor de pe camionul cu care lucra, să-l ajute la însămînțatul porumbului de pe... lotul său personal. Printr-o caricatură reușită este satirizat un mecanic de la secția Giriș care nu a reparat un motor pentru trasul apei necesar irigării grădinii de legume, fiind nevoie să se aducă apa cu sacalele din Crișul Repede...

O astfel de foaie volantă este citită cu mult interes de către muncitori și tehnicieni. Ea îi mobilizează să muncească cu tot mai mult spor la obținerea unor bune rezultate în producție. De altfel la concursul foilor volante organizat de comitetul regional de partid, foaia volantă a gospodăriei de stat Oradea a fost premiată.

Bine ar fi dacă toate unitățile agricole de stat ar urma exemplul gospodăriei de stat Oradea în ce privește preocuparea pentru redactarea foii volante.

ION DRINCU

OAMENII din BASCOV

Plouă mărunt peste Bascov, de parcă ar fi ploaie de toamnă. Dealurile din apropiere şi-au pierdut conturul în negură densă; nori grei, ca de plumb, acoperă cerul zilei de mai. Se încumetă cineva să călătorească pe o aşa vreme? Dar, spre amiază, ploaia s-a potolit aşa că proiectata călătorie la Bascov a devenit fapt împlinit.

Cunoşteam la oamenii de pe ogoare, încă de pe cînd eram copil, bucuria adusă de o ploaie bună, iar acum, mergînd la colectiviştii din Bascov, regiunea Piteşti, mi-am dat din nou seama de acest lucru. Dovada mi-a făcut-o mai întîi faptul că mulţi colectivişti, după ploaie, ieşiseră să vadă cîmpul — semănăturile lor, la care ţin atît de mult. O fetişcană cu ochi căprui, umbriţi de sprîncene frumos arcuite, Maria Cernătescu, contabila gospodăriei, mi-a explicat:

— Pe tovarăşul preşedinte îl puteţi întîlni numai spre seară s-a dus pe cîmp cu oamenii...

Stăm într-un birou la sediul gospodăriei; vorbim despre gospodărie, despre colectivişti. Contabila ştie pe de rost mersul lucrărilor: praşila I-a la cartofi şi porumb a fost efectuată cu multe zile înaintea ploii, iar la sfecla de zahăr a fost executată şi praşila a II-a. Lucerna urmează să fie cosită de îndată, căci a crescut mare. Ascultînd glasul fetei, nu ştiu cine nu şi-ar fi putut imagina frumuseţea culturilor gospodăriei colective din Bascov şi n-ar fi putut înţelege de ce oamenii aceştia nu au astîmpăr, ci se gîndesc numai şi numai la treabă. Munca în gospodărie a fost pentru ei o şcoală la care au învăţat multe în decursul anilor. Aşa au învăţat că numai dezvoltînd multilateral averea obştească, şi apărînd-o, se poate ajunge mai repede şi sigur la bunăstare. Căci nu-i tot una să faci focul în două beţe, cu a pune pe foc un braţ de lemne. Şi cereale şi plante tehnice, şi legume şi zarzavaturi, şi animale şi păsări — iată izvorul unor mari venituri. Anul trecut, bunăoară, de la 8 vaci, gospodăria a încasat pe lapte suma de 30.000 lei, iar din grădina de zarzavaturi în suparfaţă de 5 hectare a realizat un venit de 59.000 lei.

Fireşte, faţă de veniturile altor gospodării colective, sumele acestea par prea mici. Dar, gospodăria aceasta se deosebeşte de multe altele şi ca număr de membri şi ca suprafaţă de teren. Este, cu alte cuvinte, mai mică, însă rezultatele, prin comparaţie, nu sînt mici. Colectiviştii de aici sînt oameni harnici şi pricepuţi în muncă. Frumuseţea culturilor de cîmp, a celor din grădina de legume şi zarzavat, precum şi buna îngrijire a animalelor gospodăriei, arată cu prisosinţă lucrul acesta. Nici nu poate fi altfel.

— Cine sînt îngrijitori la vaci? am întrebat pe fetişcana cu obrajii şi ochii frumoşi, cu vorba foarte aşezată şi plină de înţelepciune.

Ea a ridicat sprîncenele-i arcuite, şi am înţeles că simte o mare bucurie de a vorbi despre oamenii cu care îşi împleteşte munca întru acelaşi scop.

— Soţii Gheorghe şi Floarea Tudor sînt îngrijitori: de la cele 13 vaci ei au obţinut pînă la sfîrşitul lunii mai peste 13.200 litri de lapte, a răspuns simplu la întrebare, contabila gospodăriei.

Explicaţia ei nu s-a oprit însă aici. Aşa am putut afla cum că în planul de producţie, gospodăria a prevăzut obţinerea a 30.000 litri de lapte, ceea ce înseamnă circa 2.400 litri pe cap de vacă furajată. De asemenea, am aflat că în hrana vacilor s-a pus un accent deosebit pe nutreţul de siloz şi că din cantităţile însilozate anul trecut, vacile au primit raţiile respective pînă pe la sfîrşitul lunii mai.

Glasul fetei a depănat firul şi altor fapte de acolo din gospodăria colectivă din Bascov, în timp ce umbrele înserării se furişau tot mai stăruitor la fereastră. În vremea asta a sosit şi preşedintele gospodăriei, tov. Gheorghe Botan.

In licărirea aceea din ochi şi în zîmbetul lui înţeleg că revederea noastră îl bucură. Cuvintele sînt mai puţine la început, şi totuşi, potrivit obiceiului, discuţia se înfiripă şi se lungeşte, căci cu un asemenea om ai ce să discuţi.

—... Lucruri noi în gospodărie, începe preşedintele, ghicindu-mi parcă gîndul, sînt şi nu prea sînt. Ce am învăţat aceea facem: arăm, semănăm, prăşim ... şi sîntem mulţumiţi că toate culturile arată cît se poate de bine; vom avea recolte bogate, mai ales că ploaia aceasta a căzut destulă şi la timp.

Preşedintele gospodăriei colective din Bascov schimbă discuţia, arătîndu-mi ce anume au de făcut colectiviştii pentru dezvoltarea averii obşteşti. Şi nu e de mirare că în ceea ce au de făcut, el pune accentul mai întîi pe necesitatea profilării gospodăriei, date fiind posibilităţile locale. Aşadar va fi simţitor mărită ferma de vaci de lapte şi grădina de legume şi zarzavaturi. Zootehnia şi legumicultura, — acesta va fi profilul ce-l va căpăta gospodăria colectivă din Bascov.

— Chiar de pe acum, zice tov. Botan, vom construi grajdurile necesare, afară, la cîmp. Mai întîi cel pentru 50 de vaci, în care scop am procurat materialele şi ne-am pregătit pentru facerea cărămizilor. Vom însiloza totodată cantităţi tot mai mari de nutreţ şi vom acorda o atenţie deosebită selecţiei vacilor, astfel încît să avem numai animale de rasă.

Gînduri şi planuri de gospodari, rîvnă şi dragoste de muncă, încredere neţărmurită în viitor, pe drumul muncii în gospodăria colectivă — iată ce caracterizează pe colectiviştii din Bascov.

RADU SANDU

Colectiviştii vînd pe piaţă legume şi zarzavaturi

Anul trecut, grădina de zarzavat a gospodăriei colective „7 Noiembrie" din Cocargeaua, regiunea Constanţa, în suprafaţă de 30 de ha, a adus colectiviştilor un venit de peste 250.000 de lei; în afara legumelor şi zarzavaturilor vîndute pe piaţă, cantităţi însemnate au fost împărţite pentru zile-muncă.

Anul acesta colectiviştii au mărit suprafaţa de grădină la 43 de ha. şi şi-au propus să realizeze, de pe urma grădinii suma de 400.000 lei, în afară de legumele şi zarzavaturile care vor fi împărţite la ziua-muncă. In acest scop, ei au luat din timp măsurile necesare pentru procurarea seminţelor, gunoirea terenului şi amenajarea canalurilor şi vadurilor pentru irigare. De asemenea, colectiviştii au reparat şi pus la punct motoarele stabile existente în gospodărie şi au mai cumpărat încă două asemenea motoare cu ajutorul cărora pot face faţă irigării.

In prezent gospodăria a început să vîndă însemnate cantităţi de legume şi zarzavaturi. Suma încasată pentru legumele şi zarzavaturile vîndute pînă nu demult se ridică la 23.000 lei. Produsele legumicole ale colectiviştilor din Cocargeaua sînt mult apreciate de către cumpărători la care ajung totdeauna proaspete şi bine sortate. Un merit în această direcţie îl are tov. Petre David care, împreună cu grădinarii Barbu G., Vasile C. Ion şi Popescu Petre recoltează şi sortează cu deosebită grijă legumele şi zarzavaturile.

Noi unităţi agricole cooperatiste

Tot mai mulţi ţărani muncitori din comunele raionului Teleajen păşesc pe calea muncii unite.

In ultimele 4 luni în comuna Strachiojd, de pildă, a luat fiinţă o gospodărie agricolă colectivă care cuprinde 96 de familii cu o suprafaţă de 234 ha; în acelaşi timp în cele 7 gospodării agricole colective şi 78 întovărăşiri agricole pomicole şi zootehnice ale raionului, au intrat peste 725 familii care au adus o suprafaţă de 2.043 ha teren şi un număr de 450 oi.

Sectorul socialist al agriculturii cuprinde în raionul Teleajen pînă în momentul de faţă 11.075 de familii cu o suprafaţă de 6.802 ha teren.

VASILE C. ENESCU
corespondent

La gospodăria agricolă de stat Sălcuţa, animalele sînt îngrijite cu multă atenţie. In fotografia noastră: inginerul zootehnist Georgescu Ion, ajutat de practicantul Somescu Gheorghe şi de îngrijitoarea Cernea Carolina, făcînd controlul zootehnic al tăuraşilor în vîrstă de la 6-12 luni, aflaţi în tabăra de vară.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Colectiviştii din Răcăciuni

Aplică sistemul de retribuire a muncii în raport cu producţia

Membrii gospodăriei colective „Secera şi Ciocanul" din comuna Răcăciuni, raionul Bacău, sînt vestiţi în întreg raionul pentru felul cum îşi lucrează pămîntul şi cum îşi îngrijesc animalele. Invăţînd din lucrările consfătuirii de la Constanţa, încă din anul trecut ei au introdus sistemul retribuirii muncii nu numai după zilele-muncă, ci şi în raport cu rezultatele obţinute în producţie.

Drept urmare a introducerii acestui sistem de retribuire, ei au îngrijit cu mai multă atenţie culturile de cartofi şi floarea-soarelui, obţinînd în loc de 1.450 kg. floarea-soarelui, cît a fost planificată la hectar, 2.297 de kg la hectar. Astfel, de pe cele 11 ha, cîte au avut însămînţate cu floarea-soarelui, s-a obţinut peste plan 9.317 kg. Din această cantitate, 40 la sută, adică 3.726 kg au fost împărţite colectiviştilor care au realizat această depăşire. La cultura cartofului, de asemenea, în loc de 10.000 kg cartofi cît a fost planificat la hectar, colectiviştii au realizat cîte 20.625 kg la hectar.

Deşi colectivistul Udrea Ion nu este unul din cei care a făcut cele mai multe zile-muncă în gospodărie, totuşi el a primit — în afară de cele peste 1.000 kg cereale, 972 kg. floarea-soarelui, 216 kg cartofi, 16 kg zahăr, 16 kg brînză de oi, 2.717 lei, însemnate cantităţi de legume şi zarzavaturi, struguri, furaje etc. cuvenite pentru ziua-muncă — încă 134 kg floarea-soarelui şi 180 kg cartofi, din depăşirea de producţie. Ca şi el au mai primit un număr de aproape 80 de colectivişti, printre care Corbescu Mihai, Pătlăgioiu Elisabeta, Marin Elena, Gorbescu Mihai şi alţii.

Trăgînd învăţăminte din experienţa anului trecut, colectiviştii au hotărît ca în acest an să aplice sistemul de retribuire a muncii în raport cu producţia la toate culturile: 75 ha de grîu, 56 hectare de porumb, 15 hectare sfeclă de zahăr etc. In acest scop, cele 4 echipe ce alcătuiesc brigada de cîmp a gospodăriei, s-au îngrijit să îngraşe bine terenurile, să le însămînţeze uniform, iar ca sistem de lucru, culturile au fost împărţite pe echipe şi în echipă pe oameni. Acum fiecare colectivist îşi cunoaşte exact ce suprafaţă are de lucrat, unde anume va trebui să lucreze şi la ce anume culturi. Spre exemplu, tarlaua cu sfecla de zahăr a fost împărţită mai întîi în patru părţi, revenind fiecărei echipe cîte 3,75 ha. Cum o echipă este alcătuită din 20 de oameni, fiecare om va răspunde de întreţinerea unei suprafeţe de circa 19 ari. Aşa s-a procedat cu toate culturile de cîmp.

Şi în sectorul zootehnic, în care lucrează o echipă de 20 colectivişti, s-a introdus sistemul de retribuire a muncii în raport cu rezultatele obţinute.

Colectiviştii din Răcăciuni cunoscînd bine cantităţile de produse planificate la hectar, ca de pildă, grîu 1.900 kg, orz 2.500, ovăz 1.200, porumb 3.000, sfeclă de zahăr 25.000 şi floarea-soarelui 1.900, muncesc cu multă tragere de inimă pentru depăşirea acestor producţii planificate.

In ziua în care mă aflam pe tarlalele gospodăriei colective din Răcăciuni, am văzut mulţime de colectivişti care zoreau terminarea primei praşile la porumb. Sfecla de zahăr şi floarea-soarelui fuseseră prăşite de două ori. Se vedea, în stăruinţa cu care oamenii munceau, dorinţa lor de a obţine rezultate cît mai bune.

— Anul trecut am avut numai două culturi repartizate pe oameni şi totuşi eu şi alţi colectivişti am obţinut un spor însemnat de recoltă. Anul acesta însă trebuie să obţinem produse mult mai mari la hectar, la toate culturile, pentru ca membrii gospodăriei noastre să primească cantităţi importante pentru depăşirile de producţie — ne spuse colectivistul Ion Ulea.

Acum îţi este mai mare dragul să priveşti tarlalele cu sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, porumb fără pic de buruiană, sau lanurile de grîu, orz şi ovăz, care încep să dea în spic şi sînt înalte pînă la brîu.

ION GHEORGHIU

Prevenirea şi combaterea atacului dăunătorilor este o preocupare de seamă pentru colectiviştii din Titu. Iat-o în fotografie pe Pantazie Maria, preşedinta gospodăriei, făcînd împreună cu brigadierul Dragnea Alexandru controlul culturilor de cartofi în vederea depistării gîndacului de Colorado.

Foto: D. CONSTANTINESCU

LA G. A. S. GRABĂŢ

UN SCHIMB DE EXPERIENŢĂ PLIN DE INVĂŢĂMINTE

Sub acest titlu am publicat în numărul trecut al ziarului nostru cîteva din învăţămintele pe care şi le-au însuşit participanţii la consfătuirea organizată la G.A.S. Grabăţ de către consiliul sindical regional în colaborare cu Trustul Gostat Timişoara. Ne-am ocupat atunci, în principal, de problemele selecţiei şi furajării. Astăzi redăm alte învăţăminte ce se desprind din activitatea gospodăriei de stat Grabăţ, gospodărie fruntaşă pe ţară la producţia de lapte.

Selecţia, care a adus la îmbunătăţirea materialului zootehnic, şi furajarea raţională au contribuit într-o bună măsură la triplarea producţiei anuale de lapte pe cap de vacă în decurs de şase ani. (1952—1958). In acest timp numărul vacilor care dădeau producţii sub 2.500 de litri a fost redus de 68 de ori: de la 136 la două. In 1952 nu existau în gospodărie vaci care, într-o perioadă de lactaţie, să dea peste 5.000 de litri de lapte. Anul trecut însă, 27 de vaci au depăşit cu mult această producţie. Vacile Csibi şi Carpaţia, de exemplu, au dat: prima — 7.058 de litri, iar a doua 10.124 de litri de lapte într-o perioadă de lactaţie. Aceste vaci au fost obţinute în gospodărie, prin selecţie, iar furajarea lor s-a făcut în mod individual. Alături de furajare şi selecţie, la obţinerea producţiilor sporite şi-a adus contribuţia şi munca proprie a fiecărui mulgător.

O importanţă deosebită s-a acordat pregătirii vacilor pentru muls şi mulsului. Pregătirea unei vaci pentru muls începe cu 10—12 zile înainte de fătare, prin masajul ugerului. In primele patru zile masajul se execută de două ori pe zi, apoi de trei ori. In ultimele zile dinaintea fătării se execută, potrivit îndrumării specialistului, 4 şi 5 masaje zilnic.

La juninci masajul începe cu şase săptămîni înainte de fătare, aceasta în scopul activării circulaţiei sîngelui cît şi pentru a excita şi dezvolta ţesutul glandular. Masajul junincilor are şi scopul de a le obişnui cu palparea ugerului şi cu mulsul. Pregătite astfel, junincile îşi încep perioada de lactaţie cu producţii mari, ele ajungînd să dea în primul an peste 4.000 de litri de lapte. In perioada de stabulaţie junincile, ca de altfel şi celelalte vaci aflate înainte de fătare, sînt plimbate de două ori pe zi timp de cel puţin două ore.

In primele zile după fătare, masajul şi mulsul se execută din patru în patru ore. Inaintea mulsului, o dată cu primul masaj, se spală ugerul şi părţile învecinate cu apă caldă, după care ugerul se şterge cu o cîrpă curată şi moale. La jumătatea mulsului se face al doilea masaj pe întreg ugerul şi pe fiecare sfîrc în parte. Al treilea şi ultimul masaj se face cu puţin înainte de terminarea mulsului.

Numărul mulsorilor variaza, în raport cu producţia, de la 3 pînă la 5 pe zi. Mulgătoarea Todea Ana care are în grijă vaca recordistă Carpaţia, o mulge, în lunile cu producţie mare, de 5 ori pe zi la intervale de timp egale. Prima mulsoare are loc la orele 5 dimineaţa şi ultima la ora unu după miezul nopţii. Aşa s-a ajuns să dea Carpaţia, o cisterna de lapte într-un an.

Evidenţa şi controlul producţiei sînt două din problemele cărora gospodăria de stat Grabăţ le acordă o deosebită şi binemeritată importanţă. Gospodăria cunoaşte nu numai cît lapte produce o vacă zilnic, ci şi cît dă la fiecare mulsoare. In acest scop se completează cu mare atenţie fişele zilnice de mulsori. Lăptăria stabileşte pentru fiecare vacă, la fiecare mulsoare, procentul de grăsime. Acesta se calculează zilnic pe crescătorie şi lunar pe cap de vacă. Cunoscînd toate aceste date, conducerea gospodăriei poate lua cele mai eficace măsuri pentru sporirea producţiei şi a procentului de grăsime din lapte. Seara, directorul gospodăriei se interesează personal de mersul producţiei, controlînd carnetul brigadierului. El verifică cu regularitate şi corectitudinea cu care datele din carnetul brigadierului sînt trecute în registrul de evidenţă a producţiei de lapte. Din anul 1952, cînd inginerul Emil Vlaicu, actualul director, a început să lucreze la Grabăţ, gospodăria posedă date precise referitoare la producţia de lapte a fiecărei vaci.

Aceste date au stat şi stau la baza acţiunii de selecţie întreprinsă de ing. Emil Vlaicu acţiune despre care am scris în articolul trecut.

Rezolvarea problemelor privind selecţia, furajarea, obţinerea producţiei şi valorificarea ei etc., au necesitat desigur o serie de măsuri de ordin organizatoric, fixarea unor răspunderi precise pentru cei care muncesc în conducerea gospodăriei şi în sectorul taurin.

Grijă deosebită se acordă planului de producţie global şi pe cap de vacă întocmit de conducerea gospodăriei împreună cu mulgătorii în raport cu potenţialul real al fiecărei vaci. Sarcinile precise fixate în planul de măsuri se împart pe oameni. Astfel, directorul gospodăriei răspunde personal de potrivirea perechilor pentru montă şi bonitarea materialului matcă şi a noilor produşi. Medicul veterinar Dumitru Tomuţa asigură asistenţa sanitar-veterinară, organizarea taberelor de vară şi a păşunatului, controlul furajelor, efectuarea analizelor de laborator, lucrările de biometrie. Contabilului Hergat Anton îi revin: întocmirea tuturor lucrărilor de evidenţă şi completarea registrelor genealogice. Sarcini de seamă are şi comitetul de întreprindere care, sub conducerea organizaţiei de partid, prelucrează importanţa îndeplinirii planului, organizează întrecerea socialistă şi consfătuirile de producţie şi are grijă de traducerea în viaţă a propunerilor pe care le fac muncitorii cu acest prilej. Comitetul de întreprindere a înfiinţat un drapel de producţie care se atribuie mulgătorului fruntaş. In anul 1958, drapelul a fost deţinut de tovarăşa Todea Ana care a muls 57.856 de litri de lapte, faţă de 46.500 cît avea sarcină de plan. Gospodăria se poate mîndri şi cu alţi mulgători fruntaşi ca, de plidă, tovarăşa Werssmüller Ecaterina, care şi-a depăşit planul de producţie cu un vagon de lapte. Anul acesta gospodăria obţine de asemenea rezultate bune. Pe primul trimestru, care-i de obicei mai zgîrcit în realizări, planul la producţia de lapte a fost îndeplinit în procent de 113 la sută.

*

Consfătuirea ţinută la Grabăţ a demonstrat celor veniţi acolo din celelalte gospodării de stat ale regiunii Timişoara că stă în putinţa lor să obţină producţii mult mai mari. Producţii de lapte în jur de 2.000 de litri pe cap de vacă furajată cît au obţinut anul trecut gospodăriile Şiria, Fîntînele, Liebling şi altele, nu pot fi considerate satisfăcătoare. Chiar cei în cauză le-au apreciat astfel şi aceasta e un lucru bun. Cum foarte bun e faptul că toţi participanţii la consfătuire s-au angajat să-şi însuşească metodele de muncă de la gospodăria agricolă de stat Grabăţ şi să sporească în scurtă vreme producţia de lapte peste nivelul planificat.

Ing. C. NIŢĂ
Departamentul Gostat

Cîteva recomandări privitoare la irigarea sfeclei de zahăr

(Urmare din pag. 1)

lasă să pătrundă apa, nu pot fi irigate cu norme mari, căci apa bălteşte la suprafaţă şi se pierde prin evaporaţie. Pe aceste soluri se cere un regim de irigaţie alcătuit din norme de udare mici şi dese. De asemenea, pe solurile mai uşoare, nisipoase şi nisipo-lutoase, unde există pericolul pierderii apei de irigaţie printr-o infiltraţie prea mare, normele de udare trebuie să fie mici şi la intervale scurte. Pe nisipurile mobile sau fixate, irigarea pe brazde nici nu este posibilă din cauza pierderilor mari de apă ce se scurge cu repeziciune în subsol din canalele de irigaţie şi din brazdele de udare.

Apa freatică influenţează regimul de irigaţie atunci cînd se găseşte la o adîncime care permite alimentarea cu apă a straturilor de sol în care se află ramificaţiile rădăcinii sfeclei de zahăr. Din acest punct de vedere se atrage atenţia că pe terenurile de luncă cu apa freatică la o adîncime mai mică de 2 m, irigarea sfeclei de zahăr este neraţională căci plantele îşi satisfac pe această cale nevoia de apă. Mai mult, irigarea pe aceste terenuri poate avea cu timpul efecte foarte grave asupra solului, ivindu-se pericolul sărăturării sau chiar a înmlăştinirii.

Intr-o experienţă cu regimul de irigaţie la sfecla de zahăr, executată în lunca Mureşului în anul 1957, la cîmpul experimental Arad-Mureşel al fabricii de zahăr Arad, s-a obţinut pe parcela neirigată producţia de rădăcini de 42.380 kg la hectar cu 14,3 la sută zahăr, iar pe parcela irigată cu 4 udări, totalizînd 4.300 m.c. apă la hectar, 47.860 kg la hectar cu 13,8 la sută zahăr. Diferenţa de 5.480 kg rădăcini la hectar nu justifică cheltuielile făcute în plus cu irigarea. Apa freatică care se găseşte la aproximativ 2 m a fost capabilă să asigure nevoile de apă ale sfeclei care a dat fără irigaţie o producţie foarte bună.

Intr-o altă experienţă cu regimul de irigaţie, executată în lunca Buzăului, tot în anul 1957, la cîmpul experimental Buzău al fabricii de zahăr Chitila, s-a obţinut pe parcela neirigată o producţie de rădăcini de 55.190 kg cu 17,1 la sută zahăr. In parcela irigată cu 5 udări care au totalizat 2.700 m.c. apă la hectar, producţia a fost de 68.990 kg rădăcini cu 15,1 la sută zahăr. Şi aici, sporul de producţie, deşi destul de mare (13.800 kg rădăcini la ha) nu justifică din punct de vedere economic folosirea irigaţiei.

In cazul apelor freatice situate la adîncimea între 2—5 m, sfecla de zahăr poate folosi într-o oarecare măsură apa din subsol, deoarece rădăcinile secundare pot pătrunde la 3 m şi chiar mai mult. Este cazul solurilor de terase din lungul cursurilor de apă, soluri în general foarte favorabile pentru irigare. Culturile de sfeclă de zahăr de pe aceste terenuri, necesită norme de udare mai mici şi aplicate la intervale mai mari, datorită aportului moderat al apei freatice. Pe terenurile de terase, eficienţa economică a irigaţiei la sfecla de zahăr este cea mai mare, atît din cauza unui consum de apă de irigaţie mai redus şi costului neînsemnat al pompării apei la înălţime mică, cît şi a sporurilor foarte mari de recoltă faţă de cultura neirigată.

Intr-o experienţă cu regim de irigaţie la sfecla de zahăr, executată pe prima terasă a Dunării, la cîmpul experimental Cetăţuia, raionul Giurgiu, al fabricii de zahăr Giurgiu, s-au obţinut în anul 1957 următoarele rezultate: pe parcela neirigată şi neîngrăşată, 31.020 kg rădăcini la hectar cu 19,0 la sută zahăr; pe parcela irigată cu 5 udări şi neîngrăşată, 52.580 kg rădăcini la hectar; pe parcela irigată tot cu 5 udări şi îngrăşată, 57.750 kg rădăcini, iar pe parcela irigată cu 6 udări totalizînd 2.700 m.c. apă la hectar şi îngrăşată, 59.820 kg rădăcini, adică un spor faţă de parcela neirigată şi neîngrăşată de 92,8 la sută. In toate parcelele irigate, rădăcinile au avut 17,0 la sută zahăr.

Asociaţia de cultivatori din comuna Căzăneşti care a cultivat sfeclă de zahăr irigată pe terasă Ialomiţei, a recoltat în anul 1956 pe 21 hectare, în medie, 40.000 kg rădăcini la hectar faţă de producţia de 10.000 kg cît s-a obţinut în comună la cultura neirigată. De asemenea, la gospodăria agricolă colectivă „Timpuri Noi" din comuna Chelmac, raionul Lipova, pe terenul situat pe terasa Mureşului, sfecla irigată a dat în anul trecut 41.590 kg rădăcini la ha, faţă de producţia de 24.540 kg la hectar obţinută la sfecla neirigată.

Aceste exemple arată limpede rezultatele deosebit de bune care se pot obţine la sfecla de zahăr irigată, cultivată pe terenurile de terasă.

Apele freatice aflate la o adîncime mai mare de 5 m, nu au nici-o influenţă asupra plantelor de sfeclă. Terenurile cu apa freatică adîncă, sînt situate pe cîmpurile înalte dintre cursurile de apă, ocupînd suprafeţele cele mai întinse din zona de cîmpie. Solurile acestor terenuri sînt mijlocii şi grele, aparţinînd cernoziomurilor şi brunelor roşcate de pădure.

La cîmpul experimental de irigaţie Băneasa al Institutului Agronomic „N. Bălcescu", situat la nord de Bucureşti, pe un sol brun-roşcat de pădure au fost obţinute în experienţele cu regim de irigaţie, următoarele rezultate: în anul 1956 producţia de 64.440 kg rădăcini la hectar cu 17,6 la sută zahăr în parcela irigată cu 3 udări (2.200 m.c. apă la hectar) faţă de producţia de 43.220 kg rădăcini cu 19,0 la sută zahăr în parcela neirigată, iar în anul 1957, producţia de 51.130 kg rădăcini la hectar cu 17,5 la sută zahăr în parcela irigată cu 5 udări (3.450 m.c. apă la hectar), faţă de producţia de 37.920 kg rădăcini cu 18,4 la sută zahăr în parcela neirigată. La gospodăria agricolă colectivă „Secera şi Ciocanul" din comuna Ziduri, raionul Rîmnicu-Sărat, s-a obţinut în anul 1958 în cultură irigată producţia de 57.800 kg rădăcini la hectar faţă de producţia din cultura neirigată de la aceeaşi gospodărie de 30.000 kg rădăcini la hectar.

Din exemplele de mai sus se constată că şi pe solurile mai grele, cu apa freatică la adîncime mai mare, sfecla de zahăr irigată a dat recolte foarte mari care au întrecut cu sporuri însemnate producţia din cultura neirigată.

★

O problemă tot atît de importantă ca şi sporirea producţiei de rădăcini este problema calităţii la sfecla de zahăr irigată.

Prin calitate, la sfecla de zahăr se înţeleg însuşiri tehnologice cît mai bune şi anume nu numai procent ridicat de zahăr ci şi posibilitatea extragerii zahărului cît mai uşor şi cît mai complet din tăiţeii de sfeclă în cursul fabricaţiei.

Din numeroasele date obţinute în producţie cît şi pe cale experimentală s-a constatat că procentul de zahăr la sfecla de zahăr irigată scade cu 1—2 puncte faţă de cea neirigată; în schimb creşte foarte mult producţia totală de zahăr la hectar, datorită sporirii producţiei de rădăcini. In ceea ce priveşte uşurinţa extragerii zahărului din pulpa sfeclei în procesul de fabricaţie, s-a constatat că sfecla produsă în cultură irigată se lasă mai uşor „epuizată" de zahăr decît cea neirigată. Această însuşire depinde de mărimea rădăcinilor de sfeclă, dar şi de conţinutul sfeclei în substanţe care împiedică cristalizarea zahărului în fabricaţie.

La cîmpul experimental de irigaţie Băneasa al Institutului Agronomic „N. Bălcescu", s-au făcut cercetări în această direcţie, constatîndu-se că procentul de substanţe vătămătoare din sfeclă este mai mic la cultura irigată faţă de cea neirigată, iar la sfecla irigată cu atît mai mic cu cît norma de irigaţie este mai mare. Acest fapt îndreptăţeşte fabricile de zahăr să preţuiască sfecla irigată ca o materie primă de calitate în ciuda părerii neştiinţifice a fabricanţilor de altădată care obligau prin contract pe cultivatori să nu aplice irigarea, afirmînd că prin această măsură se înrăutăţeşte calitatea producţiei.

O altă consecinţă a irigării la sfecla de zahăr, de care trebuie să se ţină seama în planificarea forţelor de muncă din gospodărie este întîrzierea maturităţii tehnice a sfeclei cu 1—2 săptămîni faţă de sfecla neirigată. Perioada de vegetaţie a sfeclei se prelungeşte mai ales cînd se aplică udări tîrzii în faza de acumulare a zahărului. Dacă toamna este secetoasă, gospodăria este organizată în ceea ce priveşte munca de recoltare şi este situată în apropierea bazei de recepţie, se recomandă să se aplice udări tîrzii, adică în luna septembrie şi chiar în luna octombrie. Udările tîrzii înlesnesc şi recoltarea.

La cîmpul experimental Cetăţuia s-a obţinut în anul 1957 cu o udare în plus aplicată la 4 octombrie un spor de recoltă de 3.160 kg rădăcini la hectar, iar pe cîmpul experimental de irigaţie Băneasa s-a obţinut tot în anul 1957, cu o udare în plus aplicată la 19 septembrie, un spor de 6.891 kg rădăcini la hectar.

★

Pe baza rezultatelor obţinute pe cîmpurile experimentale şi a observaţiilor şi datelor culese din unităţile agricole socialiste cultivatoare de sfeclă de zahăr irigată, se pot face următoarele recomandări asupra regimului de irigaţie la sfecla de zahăr:

1. Udările trebuie să fie concentrate mai ales în faza îngroşării rădăcinii, adică în lunile iulie şi august.

2. Udările din faza de creştere a frunzelor, adică pînă spre sfîrşitul lunii iunie sînt necesare numai în anii secetoşi. Dacă pămîntul a fost bine lucrat în toamnă, semănatul s-a făcut timpuriu şi cultura de sfeclă este bine închelată, udările timpurii nu sînt necesare.

3. Udările tîrzii din faza de acumulare a zahărului sînt foarte bine valorificate de sfeclă, prelungind însă perioada de vegetaţie cu 1—2 săptămîni. In cazul toamnelor uscate, udările din lunile septembrie şi octombrie asigură sporuri însemnate de recoltă.

4. Numărul udărilor variază în funcţie de condiţiile de umiditate ale anului şi de însuşirile solului respectiv.

In anii umezi şi pe solurile grele nu este nevoie să se irige; în schimb în anii foarte secetoşi şi pe solurile uşoare, sfecla de zahăr trebuie udată de 9—10 ori.

5. Mărimea normei de udare variază cu faza de vegetaţie a sfeclei şi cu metoda de irigare.

La udarea pe brazde, norma de udare din timpul îngroşării rădăcinii este de 800—900 m.c. de apă la hectar. In timpul creşterii frunzelor şi a acumulării zahărului, norma de udare nu trebuie să depăşească 500—600 m.c. de apă la hectar. Se atrage atenţia că normele de udare prea mari sînt dăunătoare, deoarece rădăcinile sfeclei de zahăr au nevoie nu numai de apă ci şi de aer.

La irigarea prin aspersiune, normele de udare se reduc cu 30—40 la sută.

6. Pe terenurile de luncă, cu nivelul apei freatice ridicat, nu este nevoie să se irige, deoarece sporurile obţinute prin irigare sînt mici şi deci neeconomice.

7. Norma de irigaţie, adică cantitatea totală de apă dată în cursul vegetaţiei, trebuie astfel repartizată între normele de udare, încît jumătate din cantitatea totală să fie cuprinsă în udările din faza de îngroşare a rădăcinii.

8. Sfecla de zahăr irigată cere îngrăşăminte organice şi minerale din abundenţă; cu cît se udă mai mult şi mai des, cu atît se cere administrată o cantitate mai mare de îngrăşăminte. Cantitatea de îngrăşăminte, la fel ca şi cantitatea de apă, nu sînt mărimi fixe, stabilite dinainte. Ingrăşămintele şi apa trebuie date diferenţiat, în funcţie de condiţiile în care se dezvoltă cultura de sfeclă.

Sfecla de zahăr irigată cere îngrăşăminte în cursul vegetaţiei care se dau în acelaşi timp cu apa de irigaţie.

Ingrăşămintele trebuie date combinat, adică azot împreună cu fosfor şi împreună cu potasiu. La primele udări se dă mai mult azot, iar la ultimele udări se dă mai mult potasiu.

9. Pentru a preveni atacul cercosporiozei, se recomandă stropiri cu zeamă bordeleză, în concentraţie de 1 la sută, executate din timp, adică în cursul lunii iunie, înainte ca boala să apară.

Grupînd numărul de udări pe fazele de vegetaţie ale sfeclei de zahăr dăm mai jos o schemă generală de irigaţie, în funcţie de condiţiile anului şi de felul solului:

FELUL SOLULUI	CONDIŢIILE ANULUI			
	UMED	MIJLOCIU	SECETOS	FOARTE SECETOS
UŞOR	0-2-0	1-3-1	1-4-2	2-5-2
MIJLOCIU	0-1-0	1-2-1	1-3-2	2-4-2
GREU	0-0-0	0-1-1	1-2-1	2-4-2

Imbinînd aceste cîteva recomandări privind regimul de irigaţie cu aplicarea unei agrotehnici cît mai corectă, unităţile agricole cultivatoare de sfeclă de zahăr irigată, vor putea obţine recolte sporite şi de bună calitate.

NOUTĂȚI DIN SATUL SOVIETIC

COLHOZURILE CONSTRUIESC IN COMUN

La cîțiva kilometri de centrul raional Zakatala (R. S. S. Azerbaidjană) a început să se construiască un mare complex medical. Alcătuit din patru corpuri de clădiri, complexul va cuprinde, un spital, o policlinică, o maternitate și un grup de locuințe pentru personalul așezămintelor respective.

Pentru construirea acestui complex s-au alocat aproape un milion și jumătate ruble. Construcția se face din inițiativa unui consiliu intercolhoznic de construcții, care a luat ființă nu de mult. Acest consiliu reunește patru colhozuri situate în vecinătate. In afară de complexul medical, aceste colhozuri vor începe construcția unui sanatoriu intercolhoznic. Ele vor construi, de asemenea, în comun, cu forțele celor patru brigăzi complexe de care dispun, grădinițe de copii și creșe, cum și locuințe pentru colhoznici. Ulterior se vor face lucrări de canalizare și alte construcții. Pentru lărgirea bazei de producție, consiliul a hotărît să construiască o mare fabrică de cărămidă și țiglă. S-a început exploatarea unor noi cariere de materiale locale de construcție...

Ceea ce se petrece în Azerbaidjan este caracteristic pentru satul sovietic din zilele noastre. Peste tot, la sate, se fac mari lucrări de construcții obștești și de locuințe. In cursul următorilor șapte ani se vor cheltui pentru investiții capitale în agricultură aproape 500 miliarde de ruble, din care 250 miliarde de ruble sînt alocate de colhozuri din propriile lor fonduri pentru construcții și lucrări comunale. Pentru a folosi gospodărește aceste uriașe fonduri și a ieftini costul lucrărilor de construcție, colhozurile își unesc eforturile și organizează întreprinderi și consilii intercolhoznice de construcții.

In satele din Belorusia, de pildă, s-au construit în cursul anului 1958 aproape 10.000 de grajduri, clădiri de gospodărie și alte clădiri. In republică au luat ființă peste o sută organizații de construcții. Cu fondurile alocate de colhozurile membre ale acestor organizații s-au echipat întreprinderile auxiliare și atelierele, s-au cumpărat camioane și diferite mecanisme și utilaje. Organizațiile intercolhoznice au 237 fabrici de cărămidă. La ridicarea clădirilor, aceste organizații folosesc construcții perfecționate și consumă materialele cu chibzuială. Toate acestea îngăduie să se reducă prețul de cost, să se îmbunătățească calitatea și să se reducă durata lucrărilor de construcție.

Pentru dezvoltarea continuă a industriei de construcții rurale, geologii din republică au prospectat peste 3.200 zăcăminte de argilă, nisip și pietriș. In cursul acestui an se vor construi alte 110 fabrici de cărămidă intercolhoznice, care vor produce împreună cu cele existente 300 milioane bucăți de cărămidă. Organizațiile intercolhoznice își completează echipamentul cu 220 de camioane și 4.500 garnituri de diferite utilaje.

Este interesant de menționat că construcțiile de la sate se fac potrivit unor proiecte întocmite de arhitecți. In colhozurile și sovhozurile din Transbaikalia (Extremul Orient) se construiesc cîteva mii de case de locuit și diferite clădiri de gospodărie. Lucrările de construcție din satul Hara-Șibir (districtul național Buriat), de pildă, sînt planificate după tipul unui orășel. In centrul satului, unde se află sediul consiliului de conducere al colhozului, școala și magazinul sătesc, se proiectează să se construiască în anul viitor o mare casă de cultură. Pe străzile care pornesc din piața centrală se construiesc case pentru colhoznici. Colhozurile și sovhozurile sînt ajutate la lucrările de planificare a satelor de organizațiile locale de arhitectură și sistematizare.

Cu fondurile colhozurilor se construiesc fabrici intercolhoznice de materiale de construcție. Astfel, în regiunea Stalino (Ucraina) au luat ființă 20 de organizații intercolhoznice de construcții. Acestea au început construcția a 13 fabrici intercolhoznice pentru producția de ciment, cărămidă, țiglă. Se dau în folosință noi cariere de piatră. La întreprinderile intercolhoznice se organizează cursuri de pregătire a lucrătorilor constructori în diferite specialități.

Colhozurile construiesc nu numai clădirile de producție și casele de locuit de care au nevoie, ci și alte clădiri de interes obștesc: școli, spitale, așezăminte pentru copii ș.a. Colhozurile de-aici au construit cu propriile lor mijloace peste 200 de școli, din care aproape jumătate au fost construite în toamna anului 1958.

Anul acesta se construiesc multe școli și în satele din stepa Kulunda (Altai). Colhozurile de-aici construiesc cu mijloacele lor peste 100 de școli, ateliere școlare și internate. Țăranii au alocat milioane de ruble pentru construirea clădirilor destinate școlilor serale ale tineretului sătesc și atelierelor școlare.

Colhozurile din regiunea Penza (R.S.F.S.R.) au construit în cursul anului 1958 aproape 100 de cluburi, zeci de case de lectură, biblioteci. In acest an ele vor construi și mai multe așezăminte de cultură.

I. SERGHEEV

CONFERINȚA DE LA GENEVA

Berlinul, problema centrală

In ultimele trei zile, delegații la Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe au discutat — fie în ședință oficială, fie cu ocazia întîlnirilor neoficiale — problema Berlinului occidental.

In discuțiile oficiale care au avut loc marți după amiază, au luat cuvîntul și L. Bolz, ministrul Afacerilor Externe al R. D. Germane, precum și delegatul vestgerman Grewe.

In cuvîntul său, L. Bolz a arătat că în momentul de față, Berlinul occidental constituie un focar de provocări care pune în primejdie pacea în Germania și în lumea întreagă. Aceste provocări sînt strîns legate de pregătirile de război care se fac în Germania occidentală.

Șeful delegației R. D. Germane a subliniat că cea mai justă rezolvare a problemei Berlinului occidental ar fi unirea Berlinului de vest cu partea democrată a Berlinului, sub suveranitatea R.D.G. Aceasta o reclamă atît faptul că Berlinul se află pe teritoriul R. D. Germane, cît și alte motive dictate de dreptul istoric și juridic al popoarelor. Cu toate acestea, R. D. Germană, în dorința de a găsi o soluție pașnică pentru problema Berlinului, nu intenționează să impună întregului Berlin condițiile sociale existente în sectorul democrat al Berlinului. De aceea, guvernul R. D. Germane a sprijinit și sprijină propunerea creării unui oraș liber, demilitarizat, cu un statut care să împiedice orice activitate de propagandă militaristă sau antidemocratică.

Atitudinea conciliantă a guvernului R. D. Germane care face eforturi pentru a se ajunge la înțelegere, nu este însă pe placul cercurilor conducătoare de la Bonn. Din discursul lui Grewe a reieșit limpede că delegația Germaniei occidentale nu numai că nu dorește înlăturarea încordării în relațiile internaționale, dar dimpotrivă, caută să împiedice orice apropiere. După ce a respins încă o dată ideea încheierii unui tratat cu cele două state germane și realizarea unei Confederații germane, el a susținut că guvernul de la Bonn ar reprezenta întreaga Germanie și că, în consecință, ar purta răspunderea și în problema Berlinului, ceea ce este în totală contradicție cu datele istorice și juridice recunoscute în lumea întreagă.

Poziția lui Grewe de a nesocoti cele mai elementare drepturi internaționale și de a susține absurdități nu este nouă și nici de mirare. Multora, numele Grewe nu le este străin. Grewe cel de azi — care susține că R. D. Germană nu există, că milioanele de oameni ai muncii din întreaga Germanie care cer încheierea Tratatului de pace nu au dreptul să vorbească, pentru că dreptul acesta îl are numai Krupp și alți rechini de felul acestuia — este tot una cu Grewe de acum 20 de ani, care ținea cursuri la universitatea din Berlin, despre „Baza juridică a politicii externe și dreptul internațional", adică cel care încerca să justifice afirmațiile lui Hitler, Goering, Goebbels, că Romînia e o moșie a imperialismului german, că granițele Germaniei hitleriste trebuiau să fie la munții Urali, la Oceanul Atlantic, la munții Pirinei și Marea Mediterană. Grewe cel de azi e unul și același cu Grewe cel de acum aproape 20 de ani, care a spus că războiul criminal al hitleriștilor împotriva U.R.S.S. a fost „o misiune de importanță istorică mondială".

Omul de încredere a lui Hitler de-acum 20 de ani, e azi omul pus în slujba imperialiștilor americani și vestgermani. Atitudinea negativă a delegației vestgermane la conferința de la Geneva urmărește de fapt înrăutățirea situației internaționale. Indrăzneala cercurilor de la Bonn merge pînă acolo încît delegația vestgermană la conferință își arogă dreptul de a vorbi în numele occidentului și de a lua poziție față de problemele în discuție în numele puterilor occidentale. Astfel, după cum comunică trimisul special al ziarului „Romînia Liberă", un purtător de cuvînt al delegației vestgermane — anume von Eckhardt — a afirmat că puterile occidentale nu înțeleg să pună în discuție „drepturile" lor la Berlin, că „în ce privește dorințele sovietice privitoare la Berlinul occidental nu se poate face nimic".

Pe bună dreptate se poate întreba orice om cinstit: „Cine i-a dat dreptul lui von Eckhardt să vorbească în numele S.U.A., Angliei și Franței?".

Răspunsul nu e greu de ghicit dacă răsfoiești presa occidentală aservită dolarului, care vorbește cam pe același ton. Numeroase ziare americane sînt de părere că puterile occidentale să nu cedeze și să se ceară rușilor concesii. Nu de mult unul din comentatorii postului de radio britanic a spus că puterile occidentale caută să afle: „prețul pe care este gata să-l plătească Rusia", pentru întrunirea conferinței la nivel înalt.

Insuși Eisenhower, președintele S.U.A., la conferința de presă care a avut loc miercuri 3 iunie, a declarat încă o dată că el condiționează participarea sa la o conferință a șefilor de guverne, de rezultatele obținute de Conferința miniștrilor Afacerilor Externe. De asemenea, răspunzînd la întrebările ziariștilor, el a declarat că după concepția sa, Conferința de la Geneva va trebui să pregătească un „document de lucru", în care să se specifice că puterile occidentale „vor continua să-și asume responsabilitățile în Berlinul occidental".

Cercurile conducătoare din țările occidentale se prefac a uita că întîlnirea șefilor de guverne este cerută de întreaga opinie publică mondială și că nu este numai o simplă dorință a U.R.S.S. Cerînd organizarea Conferinței la nivel înalt, guvernul sovietic nu face altceva decît să lupte pentru îndeplinirea năzuințelor popoarelor, făcînd totul pentru asigurarea coexistenței pașnice între toate țările lumii.

Acest lucru nu poate fi înțeles însă de d. Grewe și de alții ca el care sînt legați de sacii cu aur.

ION NICOARA

Știri sportive din raionul Tg. Mureș

Peste 500 țărani muncitori din comunele Gălești și Troița, raionul Tg. Mureș, s-au întrecut pînă în prezent în cadrul concursurilor din Spartachiada de vară a tineretului.

★

In cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților în raionul Tg. Mureș se organizează „Duminici sportive" care se bucură de o largă popularitate. Astfel, pînă în prezent, au fost organizate „Duminici sportive" în localitățile Sînvăsii, Gălești, Ciba-Nicolești, Pănet, Gălățeni, Dumbrăvioara și Satul Nou, unde țăranii muncitori din satele sau comunele respective, veniți în număr mare, au urmărit cu viu interes întrecerile tinerilor la diferite ramuri sportive și jocuri distractive cu care prilej sînt antrenați noi și noi tineri în practicarea sportului.

★

In cadrul ultimelor două decade ale lunii mai în raionul Tg. Mureș au luat ființă încă 3 asociații sportive noi, numărul lor ridicîndu-se la 65 în total pe raion. La Sîntana de Mureș a luat ființă noua asociație sportivă cu denumirea de „Grivița roșie" care își începe activitatea cu 97 membri, la Păingeni a luat ființă asociația sportivă „Steaua" cu 44 membri, iar la Chinari asociația numără 25 membri.

In felul acesta numărul total al membrilor U.C.F.S. din raionul Tg. Mureș se ridică la 6.842 membri. In ultimele 20 zile un număr de 304 țărani muncitori s-au înscris în U.C.F.S.

PAUȘ IOAN
corespondent

PE SCURT

● Echipa hipică a clubului sportiv „Recolta" din București participă la sfîrșitul acestei săptămîni la un concurs internațional de călărie care se va desfășura la Babolna în R. P. Ungară. La acest concurs hipic ce va avea loc în zilele de 6 și 7 iunie, vor participa călăreți de la asociațiile sportive ce aparțin de ramura agricultură și silvicultură din R. P. Ungară, R.P.F. Iugoslavia și din țara noastră.

Echipa „Recolta" din București a deplasat un lot de călăreți valoroși cum sînt: Elena Löw, campioană republicană pe 1958, Mircea Stancu, Andrei Kadar, Ion Gheoghe, Andrei Costea, Dan Mîndru, Vladimir Ghițescu și maestrul sportului Mihai Timu, în calitate de antrenor.

● La 2 iulie se împlinesc doi ani de la Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră. In cinstea acestei aniversări vor avea loc numeroase competiții sportive de masă la diferite discipline sportive. De pildă, putem menționa concursul popular de tir organizat de U.C.F.S. regiunea Galați, la care vor participa numeroși tineri din gospodăriile agricole de stat și colective și din S.M.T.-uri. Apoi mai putem anunța concursul de oină, care se va desfășura la 28 iunie la Brăila, concursul de volei care va avea loc la 14 iunie la Tecuci și altele. Toate aceste competiții vor fi dotate cu „Cupa 2 iulie".

● Echipa feminină de popice a clubului sportiv „Recolta" din București s-a calificat pentru turneul final al campionatului republican pe anul 1959, care se va desfășura la sfîrșitul lunii iunie. Reamintim cititorilor noștri că echipa feminină de popice „Recolta" a cucerit anul trecut titlul de campioană republicană.

● In calendarul sportiv al regiunii Constanța pe anul acesta este prevăzut printre alte competiții de masă și un concurs popular de volei, la care vor participa numai țărani colectiviști și muncitori din S.M.T.-uri. Acest concurs sportiv se va desfășura în 3 etape: etapa pe centre de comune; etapa raională și etapa regională, care va avea loc în jurul datei de 20 octombrie a.c.

NOTĂ

„Oameni de închiriat"

Este bine cunoscută în întreaga lume sălbateca discriminare rasială care domnește în Uniunea Sud-Africană. La fel de bine cunoscute sînt și cumplitele persecuții la care sînt supuși „oamenii de culoare", denumire sub care guvernanții albi înglobează pe adevărații stăpîni ai țării, negrii băștinași. Iată însă că de curînd Curtea Supremă din Pretoria a fost nevoită să deschidă o anchetă asupra unor fapte care întrec în cruzime tot ce se cunoștea pînă astăzi din această țară a dezmățului rasist.

De mai multă vreme, o serie de ziare și numeroși conducători ai africanilor au adus la cunoștința opiniei publice faptul că guvernul „închiriază" fermierilor albi, cu contracte în regulă, pe deținuții negri. Și întrucît „marfa" este căutată, poliția face adevărate vînători prin sate, locuitorii fiind învinuiți de „rebeliune" și aruncați în închisori, de unde dispar apoi fără urmă pentru ani de zile.

Ascunse cu grijă de cei interesați, aceste fapte n-ar fi fost date în vileag poate niciodată, fără curajul și străduința unei țărănci. Intr-o bună zi, soțul acesteia, Musa Sadika, a fost ridicat de-acasă, împreună cu alți bărbați din sat. După cîteva luni de cercetări îndîrjite, soția l-a găsit „închiriat" fermei Potgieter, din apropiere de Heidelberg (Transvaalul de Sud). Eliberat, Musa Sadika a depus o plîngere împotriva fermierului, învinuindu-l de brutalități și de omor. Incurajați de acest exemplu, numeroși alți negri care fuseseră în aceeași situație, au depus și ei plîngeri.

Robert Noube, care a lucrat timp de nouă luni la ferma Potgieter, a arătat că animalele erau incomparabil mai bine tratate aici decît muncitorii. Un alt muncitor, Joshia Noko, a declarat că a fost de față cînd un muncitor a fost omorît în bătăi pentru că nu îndeplinise norma.

Cruzimile dezvăluite cu prilejul anchetei de la ferma Potgieter nu sînt cazuri izolate. S-au adus probe de netăgăduit, din care reiese că zeci de mii de negri, mai ales din provinciile Transvaal și Cap, sînt închiriați fermierilor albi și torturați.

In declarațiile lor publice, guvernanții din Uniunea Sud-Africană nu contenesc să arate că țara lor face parte din „lumea liberă". Robi „închiriați" cu contract și discriminare rasială sălbatecă — iată cîteva din cele mai grăitoare cărți de vizită ale acestei „lumi libere", din care lipsește tocmai libertatea.

SATUL BULGAR ÎȘI SCHIMBĂ ÎNFĂȚIȘAREA

In anii puterii populare, satele din R. P. Bulgaria au căpătat și capătă an de an o înfățișare tot mai frumoasă și mai atrăgătoare. Rijevo-Konare e un sat din regiunea Plovdiv, unde minunata inițiativă a populației locale, îmbinată cu ajutorul acordat de stat, a dat rezultate cu adevărat excelente. Casa de cultură modernă, creșa luminoasă, dispensarul — toate acestea reprezintă doar o parte a roadelor muncii însuflețite a țăranilor cooperatori. Țăranii din Rijevo-Konare se mîndresc însă în chip deosebit cu frumosul lor parc amenajat prin muncă voluntară, care se întinde, verde și proaspăt, în mijlocul satului. In clișee: Dispensarul modern și frumoasa casă de lectură din Rijevo-Konare.

Evenimentele din Laos

In provinciile Phong-Sali și Sam-Nea din Laos — Asia de sud — acolo unde în anii cruntei terori a ocupanților japonezi s-a născut armata de eliberare Patet-Lao — au loc în aceste zile evenimente de importanță crucială pentru populația din această parte a lumii. De data aceasta împotriva muncitorilor și țăranilor laoțieni nu acționează trupele Mikado-ului ci armatele regimului reacționar din Vențiane, care nesocotind acordul de la Geneva cu privire la unificarea pașnică a țării, a început lupta pentru lichidarea armatei de eliberare din Laos...

De îndată ce puterea regelui Laos-ului s-a extins în noiembrie 1958 și asupra provinciilor din nord, marii feudali din Patet-Lao au ridicat din nou capul. Ei au cerut guvernului din Vențiane anularea tuturor reformelor cu caracter democratic efectuate de unitățile armatei de eliberare Patet-Lao... Incurajați de cercurile reacționare din sud, ei au început să izgonească mii de țărani din Phong-Sali și Sam-Nea de pe pămînturile primite din partea armatei de eliberare încă în anii care au urmat ocupației japoneze. O adevărată campanie de represalii a început în același timp cu aprobarea guvernului din Vențiane, împotriva soldaților din Patet-Lao, care au fost împroprietăriți de comune și armată. Excesele reacțiunii din Patet-Lao au fost din nou încurajate zilele trecute prin hotărîrea Guvernului Regal al Laos-ului de a dizolva unitățile armatei de eliberare, conduse de cunoscutul militant progresist, prințul Sufanuvong.

In fruntea cercurilor reacționare din această țară se află clanul feudalilor din provinciile Vențiane, Savannaket, Pakse, Muong-Sing și Sien-Kuang, precum și vestitul trust, jefuitor secular al bogățiilor Indochinei, „Compagnie Générale d'Indochine", renumit prin valul de nenorociri pe care le-a adus

popoarelor din această parte a Asiei. După cum se știe, hrăpăreața Companie a Indochinei „valorifică" în special cauciucul, lemnul de tek și sandal, trestia de zahăr și aurul din Laos... Pe domeniile de sute de mii de hectare ale acestui trust colonial, numai în provincia Savannaket muncesc peste 50.000 țărani și muncitori agricoli laoțieni, anamiți și chinezi. Aceștia cunosc aici o adevărată viață de închisoare... Teama ca nu cumva ideea unei revolte să-și facă loc în rîndurile acestor muncitori agricoli, a făcut ca administratorii plantațiilor de cauciuc din sudul Laos-ului să îngrădească domeniile companiei cu sîrmă ghimpată... Cei ce încearcă să evadeze pătrunzînd în zonele exterioare ale plantațiilor păzite de soldați înarmați ai guvernului regal din Vențiane sînt pedepsiți cu cea mai mare cruzime. Fugarii sînt prinși și legați de copaci, unde rămîn ore întregi expuși țînțarilor și arșiței... Cei care se împotrivesc sînt trimiși în „camera de pedepsire". Aici fugarii sînt torturați ore întregi. Li se smulg unghiile, sînt înțepați cu ace lungi de circa 8-10 cm., pentru ca averea Companiei Generale Indochineze să nu fie știrbită. Infruntînd deseori moartea, mulți laoțieni reușesc să fugă din iadul ucigător al plantațiilor acestui monopol. Atunci ei pornesc spre nordul țării pe jos, de-a lungul rîurilor, în regiunea ocupată de forțele armate Patet-Lao...

Exploatarea și asuprirea oamenilor muncii din sudul Laos-ului de către monopolurile franceze, olandeze și engleze fac ca numeroși țărani laoțieni, anamiți și chinezi să se ridice împotriva acestor exploatatori și a rînduielilor barbare, menținute prin forță de către guvernul regal din Vențiane. Lupta pe care forțele armatei de eliberare din Patet-Lao o duc împotriva regimului reacționar din Laos, pentru democratizarea vieții și recîștigarea independenței economice a țării — e sprijinită de întregul popor laoțian.

G. C.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".